

ilerici YURTSEVER gençlik

24 MAYIS 1976
YIL: 1 — SAYI: 14
250 Kuruş

ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

İLERİCİ GENÇLİK, BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, BARIŞ VE TOPLUMSAL İLERLEME MÜCADELESİNDE, BÜTÜN ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERLE ELELE VERMELİDİR.

GENÇLİK, HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ MÜCADELESİNİN İÇİNDEDİR!

YOZLAŞTIRILAN 19 MAYIS'LAR

Halkımızın o dönemde **«yedi düvel»** olarak adlandırdığı saldırgan emperyalist güçlere karşı verdiğimiz ve zafere ulaştığımız ulusal kurtuluş savaşımız bittikten sonra; ulusal kurtuluş savaşına kanıyla, canıyla, teriyle katılan gençliğin bu özverili çabasını simgelemek amacıyla, Mustafa Kemal'in Anadolu'ya çıktığı gün olan 19 Mayıs **«Gençlik ve Spor Bayramı»** olarak ilan edilmiş ve yasalaşmıştır. Ve yıllardır ülkemizde 19 Mayıs günü, «Gençlik ve Spor Bayramı» olarak kutlanmaktadır, bu gelenekleşmiştir

Buna karşılık; işbirlikçi burjuvazi, gerici güçler, ulusal kurtuluş savaşının çeşitli evrelerini simgeleyen bu önemli günleri yozlaştırmak, anti-emperyalist özünü boşaltmak için elinden geleni yapmış; bu güçleri, iki hamasî nutuk, tumturaklı cümlelerle donatılan mesajların okunduğu günler düzeyine indirgemiştir. Bu yıl da 19 Mayıs «Gençlik ve Spor Bayramı» aynı biçimde kutlanmıştır. Bu yılki 19 Mayıs'ın diğer bir özelliği ise; törenlerin yapıldığı alanların, faşist çetelerin gösteri sahası durumuna getirilmiş olmasıdır. Gerici MC'nin borazanı TRT de bu durumu sergileyerek, kimden yana olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Bütün bunlar bir yana; 19 Mayıs'ı simgeleyen «Gençlik» ve «Spor» ne durumdadır, ona bakalım.

Bugün gençlik, ağır baskı ve terör koşulları altında bulundurulmaktadır. Anti-emperyalist geleneğine sahip çıkarak, işçi sınıfının ve emekçi halkın yanında emperyalizme ve faşizme karşı dövüşen gençler sokaklarda, dağlarda, meydanlarda, okullarda kurşunlanmakta, öldürülmekte ve zindanlara doldurulup işkencelerden geçirilmektedir. Gerici MC'den destek alan, işbirlikçi büyük burjuvazinin beslemesi faşist çetelerin kanlı terörü altında can güvenliği kalmamıştır. Aynı faşist çeteler okulları, yurtları işgal etmekte, öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldırmaktadırlar. Bugün büyük kentlerdeki okulların ve yurtların büyük bir kısmı faşist sürülerin işgali altındadır ve ilerici, yurtsever öğrenciler okullara sokulmamaktadır.

Öğrencilerin söz, örgütlenme ve gösteri haklarına getirilen anti-demokratik sınırlamalar, demokratik hak ve özgürlükleri yok edecek niteliktedir. Ceza kanununda ki 141 - 142 - 146. maddeler ile Dernekler Yasası ve Ünivlrsiteler Yasası, ilk elde sayılabilecekler arasındadır. Üniversiteler bilimsel ve yönetsel özerklikten yoksundur. Polislerin karakol kurduğu okullarda özerklikten sözedilemez.

Emekçi gençliğin de bugünkü durumu öğrencilerden pek farklı değildir.

Emekçi gençler, en ağır iş koşullarında, hiç bir ekonomik ve sosyal güvenceye sahip olmadan sınırsız bir sömürüye tabi tutulmaktadır. Köylü gençler, gençliğin, en kötü, koşullarda bulunan koludur. En küçük bir sosyal güvenceye sahip olmadığı gibi, örgütsüzdür de. Bunlara karsılık, emekçi gencler yetişkinlerle aynı işi gördükleri halde daha az ücret almaktadırlar.

Bir bütün olarak gençlik, egemen güçlerin ekonomik sosyal, politik baskısı altında inletilmektedir İşte bu koşullarda bulunan gençliğin bayramından söz etmek olanaksızdır. Yutturmacadır.

19 Mayıs'ı niteleyen diğer bir şeyde spordur.

Gençliğin durumu budur da «spor» daha iyi bir durumda mıdır?

Dışa bağımlı, çarpık kapitalist düzenin bir parçası olarak spor sistemi de bozuktur. Konuyu pek fazla yaymadan gençlik açısından ele alsak bile spor sisteminin bozukluğunu görebiliriz.

Kapitalist düzenin özüne uygun olarak sporumuz bugün genel olarak bireysel çalışmayı ön plana çıkarmakta olup, kitlesel sporu geri plana itmektedir. Okullarda, köylerde, kentlerde gerekli spor tesislerine sahip olmayan gençler ve çocuklar; dağlarda, bayırlarda, sokaklarda, kaldırımlarda oynayarak kendilerine bir çıkış yolu bulmaya çalışmaktadırlar.

«Gençliğin» ve «spor»un bu durumda olduğu bir ülkede iyiniyetle «Gençlik ve Spor Bayramı»ndan söz etmek olanaksızdır, kandırmacadır.

Yukarıdan beri kaba çizgilerle çizmeye çalıştığımız tablo, burjuvazinin gençlere bir şey vermediğini, veremeyeceğini, aksine bir çok değerlerini çarçur ettiğini apaçık göstermektedir.

Bir bütün olarak gençliğin sorunlarının çözümlenmesi için, sosyalizmin yolunu açacak, emekten yana, ileri demokratik bir düzene geçmek şarttır. Bunun ilk adımı da, bütün ulusal demokratik güçleri içeren halktan yana, demokratik bir iktidarın işbaşına getirilmesidir.

NEREDEN NEREYE GELDİK

Saldırgan emperyalist güçlere karşı ulusal kurtuluş savaşını etiyle, dişiyle kazanan emekçi halkımız; işsizliği, yoksulluğu, ağalığı, vurguncu düzeni değiştirecek, emekten yana ileri demokratik bir düzeni oluşturacak önlemlerin alınmasının özlemi içerisinde idi. Ancak, dışta anti-emperyalist bir politika izleyen iktidardaki güçler, içte halktan yana önlemleri (tedbirleri) almamışlar, kapitalist yolla kalkınma yöntemini izleyerek, varolan ekonomik, sosyal sorunları daha da derinleştirmişlerdir. Buna ek olarak, işçi sınıfının, emekçi halkın özgürce örgütlenmesine, alınan anti - demokratik önlemlerle ket vurulmaya çalışılmış, ağalık düzeni olduğu gibi korunmuş, kodaman burjuvazinin

(Devamı 11. sayfada)

başyazı

GENÇLİK HAREKETİNİN KALICILIĞI

Ülkemizde gençlik hareketi ve onun örgütleri varolduğundan buyana süregelen baskı ve teröre göğüs germek zorunda kalmıştır. Egemen güçler, demokratik gençlik hareketini boğmak için örgütlerini kapatmışlar, yöneticilerini zindanlara tıkmışlar, her türlü anti - demokratik baskıyı uygulamışlardır. Bu geçmişte de böyle olmuştur, günümüzde de böyle olmaktadır.

Süregelen baskı ve terör koşulları, örgütlerinin kapatılması, gençlik hareketinin başlangıcından bugüne değin örgütsel planda kalıcı bir sonuca

«Devamı 11. sayfada»

TÜRKİYE GENÇLİĞİNDEN HABERLER

CHP BEŞİKTAŞ İLÇESİ SALDIRIYA UĞRADI.

Bir süre önce kapanan Yıldız DMMA'sinden çıkan bir grup ilerici öğrenci CHP Beşiktaş ilçesine gelmiştir. Okuldaki çatışmadan sonra öğrencileri takip eden ve kendilerine «mücahit» denilen gerici gurup Akaretlerdeki binalarından da takviye alarak CHP binasına saldırmışlardır. Taş ve sopalarla binanın bütün camlarını kırarken, içlerinden biri ayağından yaralanmıştır. Lokale sığınan öğrenciler ve halk yirmi dakika mahsur kalmıştır. Polisin, saldırganlar gittikten sonra olay yerine geldiği görülmüştür. Binayı saran polis içerden çıkanların üzerini arayarak üç ilerici öğrenciyi gözaltına almıştır.

CHP Beşiktaş ilce yöneticileri yaptıkları açıklamada olayı kınamışlardır. CHP'li gençlere karşı yöneltilen faşizan baskıları kınar, dayanışma bildiririz. Ayrıca CHP Beşiktaş Gençlik Kolu Başkanlığı ülkedeki son olaylar hakkında bir bildiri yayınlamıştır. Bildiride özetle şöyle denmektedir:

«MC iktidara geldiğinden beri 50 den fazla genç insan çeşitli şekillerde öldürülmüştür. Hakim sınıfların kârlarına kârlar katmasını sağlamak için bu kapitalist düzenin ürünü olan işsizlik ve pahalılık arttırılmıştır.

İşçilerin en haklı direnişleri polis zoruyla, panzerlerle, komando denilen faşist sürülerle kırılmaya çalışılmaktadır.

Halkın mücadelesi yanında saf tutan gençlik sokaklarda öldürülmekte, işkencelerle inletilmektedir.

Daha bunun gibi nice oyunları olan MC iktidarına halkımız artık yeter demektedir.»

TRABZON

«Rize'deki Çay - Kur genel müdürlüğünde çalışan makine mühendisi Cemal Çetin Yılmaz bilinmiyen bir nedenle Trabzon Emniyet Müdürlüğüne getirilmiş, çok gizli bir şekilde sorguya çekilirken ağır işkenceye tabi tutulmuştur. Adı geçen halen Rize Devlet Hastanesinde tedavi görmektedir. Bu olay, ülkemizdeki kişi güvenliği ve insan haklarına yöneltilen saldırıların ne ilki, ne de sonuncusudur. Yasaları uygulamakla görevli olanların, zan altında olsa bile kişilere uyguladığı insanlık dışı işkencelerin halkımızın derin nefret ve üzüntüsünü celbettiği unutulmamalıdır.»

Olay üzerine Trabzon Töb - Der, Tüm - Der ve halkevi şube başkanları, Cumhurbaşkanı, Başbakan ve İçişleri Bakanına telgraf çekerek durumu protesto etmişlerdir.

bizim köşemiz

MÜCADELE BÜTÜNDÜR

Gazetenizin şimdiye dek çıkan sayılarını elimizden geldiğince temin ederek okuyup okuttuk. Ülkemizin devrimci hareketinin gerçek bir kolu olan ve İŞÇİ SINIFIMIZIN YANDAŞ GÜCÜ OLARAK yerinizi aldığınız davada bizlerde sizlerin birer parçası olarak mücadelemize devam ediyoruz.

İpleri daha çok büyük burjuvazinin ve efendilerinin elinde olan her türden sapmaya ve küçük burjuva soluna karşı yürüttüğünüz mücadele, birleştiriciliğin, doğruyu görmenin, işçi sınıfımız safında ve onun yanında yer almanın tek değilse bile en önemli koşulu ve savaşım biçimidir. Bu uğurdaki savaşımınızın yöremizdeki halkasını da bizler veriyoruz ve vermeğe sabırla devam edeceğiz.

Tarihi geleneğimizin temsilcisi ve biricik sahibi işçi sınıfımızın yanında yer almak, safları sıklaştırmak için sizlere düşen görevin büyük olduğunun bilincindeyiz. Bilhassa öğrenci gençliğin doğru yöne çekilmesi ve provokasyonlardan korunması başta sizlerin görevidir.

Toplumsal ilerleme, barış, özgürlük ve ileri bir demokrasi savaşımınızda sizlere BAŞARILAR - DOSTÇA SELAMLAR.

E. Y.
Kırkağaç - Manisa

AZAP ORTAKLARINA

**Döküldü üstüme yazık,
Kerpiç damın toprakları.
Bu emeğe sahip bizik,
Kalkın azap ortakları.**

**Ben yaralı bir neferim.
Sınıfıma feda serim.
Uyanın hemşerilerim,
Kalkın azap ortakları.**

**Gelin birleşin derlenin.
Faşizme geçit vermeyin.
Yıldırım gibi gürleyin.
Kalkın azap ortakları..**

**Tüm dünyanın işçileri,
Sosyalizm için ileri..
Çok ezildik bizler gayri,
Kalkın azap ortakları....**

S. DEPREM

LİCE TÖB - DER

Lice Töb - Der şubesinin yıllık olağan kongresi 17.4.976 günü yapılmıştır. Yönetim kurulu başkanlığına yeniden Mehmet Çakmak seçilmiştir.

Üyeler kongrede, sapık akımlara karşı daha etkili mücadele edilmesini, ekonomik taleplerde birincil derecede çözüm için çalışılmasını, anti - faşist, anti - emperyalist mücadeleye etkin katılmanın gerekliliğini belirtmişlerdir.

FAŞİSTLER BURSA'DA ÖĞRENİMİ ENGELLİYOR

Ülkemizin dört bir yanında devam etmekte olan faşist baskı ve saldırılar Bursa Eğitim Enstitüsünde de had safhaya ulaştı. Enstitü yönetimi, okulu faşistlerin bir karargahı haline getirme çabalarına devam etmektedir. İlerici öğrencilere ardı arkası kesilmeyen cezalar verilmektedir. En son olarak da 36 öğrenciye sudan sebeplerle okuldan uzaklaştırma cezası verilmiştir.

Faşistler 13 Mayıs akşamı ilerici öğrencilere planlı bir şekilde bıçak, zincir ve sopalarla saldırdılar. Birçok arkadaş yaralandı. Polis her zaman olduğu gibi ilerici öğrencileri gözaltına aldı. Yurtsever öğrenciler saldırıyı yığınsal bir şekilde protesto ettiler. And içip dağıldıktan sonra polis öğrencileri copla mıştır.

Ertesi gün dışarıdan takviyeli olarak okula gelen faşistler polislerin gözleri önünde saldırıya geçerek kurşun yağdırdılar. Ahmet Özenalp ve Mehmet Kutucu adlı faşistler tabancalarını ateşlerken polis seyirci kaldı. İlerici, yurtsever öğrencilerin karşı koyuşuyla, faşistler geri çekilmek zorunda kaldılar. Öğrenciler, faşizmi ve iktidarı protesto eden sloganlar söyleyerek Cumhuriyet Alanına kadar yürüdüler. Polis, idarenin ve faşistlerin desteklediği bir operasyonla gece 17 öğrenciyi gözaltına aldı. 100'e yakın ilerici öğrenci de aranmaktadır.

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!

13 Mayıs Perşembe günü saat 19.00 sıralarında, Üsküdar'dan gazete satışından dönen arkadaşlarımıza faşistler saldırmışlardır. Taşlı, sopalı, silahlı saldırganlar, bir arkadaşımızı kafasından ağır yaralamışlardır, halkın araya girmesi ile kaçmak zorunda kalmışlardır.

Yine aynı gün, ceplerinde İYG bulunan 5 arkadaşımız, siyasi polis tarafından, gerekçesiz 18 saat nezarette tutulmuş, gerekçe sorulduğunda: «Biz siyasi polisiz, gerekçe filan yok, o kadar!» diye cevap vermişlerdir. Ertesi gün akşama doğru bırakılan 5 arkadaşımıza: «Şüphe üzerine getirdik, herhangi bir şey yoktur, gidebilirsiniz» denmiştir.

19 Mayıs günü ise Bakırköy'de gazete satan arkadaşlarımızdan üç kişi gözaltına alınmışlardır.

Basın özgürlüğünü boğmaya yönelik bu ve benzeri uygulamalar ilerici yurtsever gençleri yıldıramayacaktır.

NEVŞEHİR'DE TERÖR

Kız öğretmen okuluna 12 Mart muhbirlerinden Servet Göncü'nün atanmasıyla faşizan baskılar çoğalmıştır. Geceleri okulun yurdunda faşist marşlar çalınmakta, öğrencilere zorla kitaplar okutulmak istenmektedir. Lise'ye ve sanat lisesine faşist öğretmenlerin tayin edilmesinden sonra öğrencilerin üzerine faşist komando sürüleri gönderilmiş, dövme, tehdit, yaralama ile sindirme yoluna gidilmiştir. Faşist öğretmenler derslerde öğrencilere ırkçı - turancı sözler söylemekte, karşı çıkan öğrencileri notla tehdit etmektedirler. Son olaylardan önce, Ecevit posteri taşıdığı için bir öğrenci okuldan atılmıştır.

23 Nisan'da **İlerici Gençler Derneği** ve **İlerici Yurtsever Gençlik** Gazetesi afişlerini asanlar saldırıya uğramış ve bir yurtsever faşistler tarafından dövülmüştür. Halkın gelmesiyle kaçan faşistler baskılarını daha sonra arttırmışlardır.

Ticaret lisesinde bir ilerici öğrencinin dövülmesinden sonra, faşist militanlar şehir içinde ilerici avına çıkmış, sosyal demokrat, ilerici, yurtsever herkese saldırmışlardır. Bu olaylar üzerine iki faşist militan savcılıkca tutuklanmıştır. Komandolar Adliye çevresinde savcı aleyhine gösteri yaparak, arkadaşlarının serbest bırakılmasını istemişlerdir. Bu arada kalabalığı dağıtmak isteyen polislerin faşistlerce tartaklandığı görülmüştür. Grup daha sonra CHP İlçe Başkanı Mustafa Bilgin'in oğlunu dövmek istemiştir. Mustafa Bilgin oğlunu kurtarmak için saldırganların arasına girmiştir. AP'li bir tüccar vurularak yere düşmüş, bazıları da yaralanmıştır.

Faşistler bunun üzerine TÜS - DER, TÖB - DER, CHP, kahvelere, evlere saldırarak tahrip etmişlerdir. Geceleyin sabaha kadar tüfeklerle, tabancalarla ateş ederek halkı sokağa çıkamaz hale getirmişlerdir.

Tırmanan faşizm emekçi halkın üzerinde çeşitli baskılar yapmaktadır. Egemen çevreler oyunlarla halkın örgütlenmesini önleyeceğini sanmaktadır. Demokratik güçlerin kararlı mücadelesi sonucunda faşizm geriletilecek, halktan yana demokratik bir iktidarın yolu açılacaktır.

ORTAKLAR İLKÖĞRETMEN LİSESİ'NDE FAŞİST GİRİŞİMLER

1975 - 76 ders yılında Aydın Ortaklar ilköğretmen lisesinde öğrenciler, karanlık niyetlerin kurbanı olmuşlardır. MC'nin eğitim bakanlığı, yoksul köylü çocuklarının yatılı olarak okuyabildiği bu okulu da gerici - faşist bir hapishaneye çevirmiştir.

Önce ilerici öğretmenler uzaklaştırıldı. Yerlerine MC yanlıları ve Türkeşçi bir müdür getirildi. Müdür ve yandaşı öğretmenler, öğrenciyi bölmek için bir çok propaganda, kışkırtma, toplantıları yaptılar. Aldattıkları bir grubun, tüm öğrenciler üzerine tek tek saldırılar düzenlemesini planladılar. Dışardan «Ülkücü» faşist derneklerce desteklenen, silahlandırılmış bu grup her fırsatta kavga çıkartıyor. Müdür de bu fırsatla ilerici öğrencileri cezalandırıyor.

— Akşam vakti öğrenciler banyoda iken elektrikleri kesip, hamamda bulunanlara bıçakla saldırdılar. İlkay Yuvarlak ve üç arkadaşı bıçaklandı. Öğrencileri bıçaklayan faşist gurup, sağcı öğretmenlerce korundu saklandı.

— Küçük sınıftaki öğrencilerin büyüklerle konuşması, not tehdidiyle engelleniyor. İdris Kansu adlı öğretmen notu silah olarak kullanıp ağır baskı yapıyor. Bozkurtçuluk ve Ülkücülük masallarını anlatıyor derslerde.

— Öğretmen Hüseyin Özkan bir öğrenciyi linç edercesine dövüp, «zorla okulda olay çıkarmak niyetindeyim» diye yazdırıp imzalattı.

— 43 öğrencinin sürülmesi, aydın öğretmenlerin sürülmesi, faşizan uygulama ve saldırılar yetmeyince «Eğitim Enstitüsü açıyoruz» diyerek 38 komando yerleştirdiler okula. Bunlar daha serbest ve dışarıyla, MHP ile bağlantılı saldırganlardır. Bir defasında bu grubu askerler yakalamış; delici ve kesici aletler ele geçirmiş; silahlar sağcı öğretmenlerce saklanmıştır. Ortaklar'da zincir satın alan bir komando halk tarafından tartaklanmıştır. İzmir'de planladıkları bir gece baskınından, okulda asker var diye vaz geçmişlerdir.

— Bakanlık Türkeşçilerin, tarihin en iğrenç yaratığı Hitler'in metodlarıyla faşist yuvalar oluşturmak istiyor. Öğrenciler ne kadar sabırlı olsa da yetmiyor. Velilerin, sendikaların, ilerici her örgütün ilgilenmesini istiyoruz.

— Tek başlarına kalan 12 - 18 yaş arasındaki öğrenciler, çok azı anlatılabilen bu ortamda nasıl ders yapabilirler? Zaten yeni öğretmenler ve Müdür, çoğu ders saatlerinde sınıfa gelmemekte; ceza vermekle ve dışardaki «Bozkurtçu» toplantılarına gitmek suretiyle günlerini geçirmektedirler.

Geçen yıllarda bütün dersleri pekiyi olan bir öğrencinin bu yıl çok sayıda zayıfı vardır. Bu da, faşistlerin okulu nasıl bir duruma getirdiklerini kanıtlamaktadır.

Öğrenciler ve öğrenci velileri adına.

A.E.S.Y.Ö.O. ÖĞRENCİLERİ :

«DEMOKRATİK MÜCADELEDEN VAZGEÇMİYECEĞİZ»

Ankara Erkek Sanat Yüksek Öğretmen Okulu öğrencileri okullarındaki faşist baskıları dile getiren bir bildiri yayınlamışlardır. Bildiride şöyle denmektedir.

«Yurdumuzdaki faşist tırmanışın bir parçası olarak, okulumuzdaki faşist baskılar okulumuzun açılışından bu yana süregelerek bugün açık bir teröre dönüşmüştür.

Okul açıldıktan sonra sözlü sataşmalar başlamış, sataşmalar daha sonra yoğunlaşarak tehdit durumuna gelmiştir. Bunun yanı sıra faşist görüşler içeren bildiriler arkadaşlarımıza zorla verilmek istenmiş, almayan arkadaşlar silahla tehdit edilmişlerdir. Bütün bunlara seyirci kalan okul idaresi olaylara hiçbir tepki göstermemiş ve can güvenliğimizin sağlanması doğrultusunda girişimlerde bulunmamıştır.

Okul dışından gelen faşistler okulda bulunan bir avuç faşistle birleşerek, yurtsever öğrencilere periyodik saldırılarda bulunmuşlardır. Bu saldırılarda birçok arkadaşımız yaralanmış, bir arkadaşımız beyin cerrahisinde uzun süre tedavi görmüştür. Saldırılar karşısında okul idaresi yine seyirci durumunu sürdürmüş, can güvenliğimiz açısından hiç bir önlemde bulunmamıştır. «Siz de bunlardan olsaydınız bu olaylar olmazdı» diyerek her zaman olduğu gibi olaylardan bizleri sorumlu tutmaya çalışmıştır.

Başta işçi sınıfımız olmak üzere emekçi halkımızın temel çıkarlarını hedaf alan bu faşist baskılar, emekçi halkımızın bir parçası olan biz öğrenci gençler üzerinde de sürdürülmektedir. Bu kanlı baskı ve terör gerici - faşist karması MC işbaşına geldiğinden beri gittikçe arttırılmaktadır. Yolumuzun işçi sınıfının yolu olduğunun bilincindeyiz? Bütün bu baskılar bizi demokratik yüksek öğrenim mücadelemizden vazgeçiremiyecektir. Bu mücadelede faşizme geçit vermeyeceğiz.

KAHROLSUN EMPERYALİZM ve FAŞİZM
YAŞASIN ÖZERK ve DEMOKRATİK YÜKSEK ÖĞRENİM MÜCADELEMİZ

DEMOKRATİK ÖRGÜTLERİN KAPATILMASINA SESSİZ KALMAYALIM!

Geçtiğimiz günlerde, Genç Sosyal Devrimciler Birliği (GSB)'nin kapatılması olayı, demokratik örgütler üzerinde sürdürülen yıldırıcı, anti-demokratik baskıların ne ilki ne de sonuncusudur. Faşist biçimli MC işbaşına geldiğinden buyana bir-çok demokratik örgüt veya şubeleri kapatılmış; yöneticileri «gizli örgüt kurmak», derneği amaçları dışında çalıştırmak» gibi gerekçelerle, kuruluş yasası Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilen Devlet Güvenlik Mahkemelerinde yargılanmışlardır. Yine en son olarak, TÖB - DER'in Rize şubesi, Rize Kültür ve Dayanışma derneği valilik kararı ile kapatılmışlardır. TÜTED'in Çanakkale şubesi hakkında valiliğin almış olduğu kapatma kararını ise yargı organları bozmuştur.

Dikkat edilirse, demokratik örgütler çoğunlukla valilik kararları ile kapatılmaktadır. Günümüzde valiliklere, MC'nin görüşleri doğrultusunda olan kişilerin getirildiği gözönünde tutulursa, demokratik örgütleri kapatma kararlarının, Türkiye'deki genel anti-demokratik baskıların bir parçası olduğu gerçeği daha iyi anlaşılır.

Dikkat edilmesi gereken ikinci nokta şudur: Bugün tüm demokratik güçlere ve kuruluşlara karşı genel bir saldırıyı göze alamayan egemen güçler, mevzii saldırılarla demokratik güçlerin ve kuruluşların dayanışmasını çökertmeye, onları tek tek yoketmeye çalışmaktadır.

Egemen güçlerin bu ince taktiğini bozmak gerekir. Bu doğrultuda yapılması gereken şey; demokratik güçlerin ve kuruluşların somut sorunlarda dayanışmasını arttırmaktır. Buna bağlı olarak, demokratik örgütlerin kapatılmasına hiç bir kuruluş sessiz kalmamalıdır. Bu konuda kayıtsız

(Devamı 11. sayfada)

DUYURU

Gazetenin Anadolu'daki Dağıtımını yapan kuruluşlar, Kitapevleri ve kişiler, sattıkları gazetenin parasını düzenli bir biçimde yollamalıdırlar. Gazetemizin yaşamasının ve ilerici gençliğin birliği uğrunda sebatla mücadele etmesinin buna bağlı olduğu unutulmamalıdır. Dostça Selamlar

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK

TÜRKİYE'DE OKUYAN KIBRIS YÜKSEK ÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN SORUNLARINI İRDELEMEK AMACIYLA ANKARA KIBRISLI ÖĞRENCİLER DERNEĞİ YÖNETİCİLERİ İLE YAPTIĞIMIZ KONUŞMAYI VERİYORUZ :

KIBRIS NATO ÜSSÜ OLAMAZ!

● AKÖD'ü tanıtırmısınız? Yapısı, çalışmaları, amaçları nelerdir?

AKÖD, Ankara'da okuyan Kıbrıs Yüksek Öğrenim gençliğinin demokratik örgütüdür. Mart 1974 de, Ankara'daki Kıbrıslı öğrencileri demokratik bir kitle örgütünün bünyesinde toplamak amacıyla kuruldu. AKÖD demokratik bir kitle örgütü olduğu için anti - faşist ve anti - emperyalist tüm Kıbrıslı arkadaşları kucaklamıştır. Kurulduğu günden bu yana Kıbrıs Yüksek Öğrenim Gençliği'nin yurt, burs, kontenjan, kitap v.s. gibi akademik - demokratik taleplerinin çözümü için mücadele etmiş ve bu sorunlardan hareketle yüksek öğrenim gençliği'nin sorunlarını Kıbrıs'ta halkının sorunlarıyla bütünleştirmiş, sorunların Kıbrıs'ın bozuk ekonomik yapısından kaynaklandığının bilincinde olarak çalışmalarını daima Kıbrıs ile somutlaştırmış ve yüksek öğrenim gençliği'nin kurtuluşunu halkın kurtuluşunda görmüştür. Bu gün de aynı amaçla çalışmalarını sürdürüyor.

● Kıbrıs'lı öğrencilerin kendilerine özgü sorunları nelerdir? Bunlar nasıl çözümlenir?

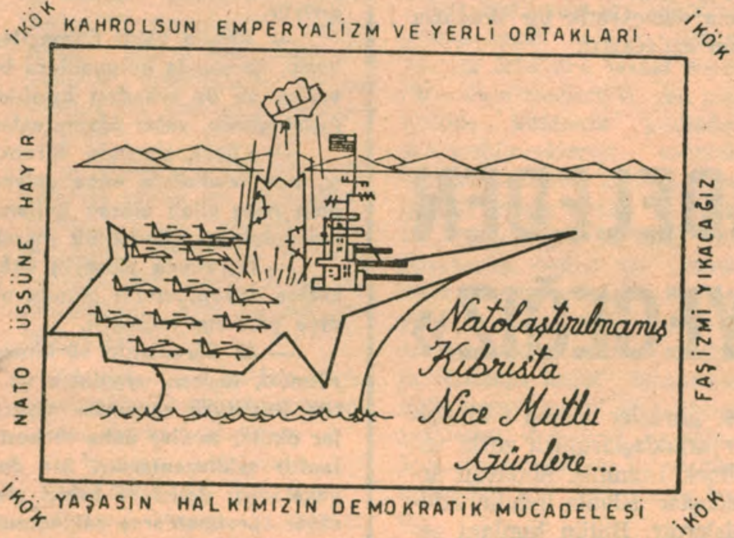
Kıbrıslı öğrencilerin «yurt», «burs», «kontenjan», «yönetime katılma» gibi çok önemli sorunları vardır. Kıbrıs'lıların yoğun olduğu şehirlerde - Ankara, İstanbul, İzmir - Kıbrıs öğrenci yurtları ya yoktur ya da yaşanılır düzeyde değildir. Burs meselesine gelince, Kıbrıs'taki egemen güçler yoksul halk çocuklarının çok azına okuyabilmesi için maddi olanak sağlıyor. Büyük bir çoğunluk ise ya okuyamıyor ya da çok zor şartlar altında öğrenimini sürdürmeye çalışıyor.

Eğitim de fırsat eşitliği ilkesinden hareketle okumak isteyen tüm öğrencilere kontenjan verilmesini istiyoruz. Fakat egemen çevreler istediklerine kontenjan vererek yoksul halk çocuklarının üniversitelere girmelerine engel oluyor.

Kıbrıs'lı öğrencilerin önemli sorunlarından biri de «yönetime katılma» dır. Biz öğrenciler hakkında verilecek kararlarda öğrencilerin söz ve oy sahibi olmasını istiyoruz. Fakat öğrenci düşmanlığını her zaman ispatlayan Denktaş iktidarı ve onun Türkiye'deki temsilcileri bu isteğimize de diğerleri gibi olumlu cevap vermiyor. Bütün bu sorunların amacı yoksul halk çocuklarının okumasını, bilinçlenmesini ve Kıbrıs'taki egemen güçlere karşı halkının yanında yer almasını önlemektir.

Bu sorunlar ancak gençliğin örgütlenmesi ve tek bir yumruk olarak kararlı mücadelesiyle çözümlenebilir.

● Kıbrıs'lı öğrencilerin Türkiyeli öğrencilerle ortak hareketi, aynı hedeflere doğru birlikte mücadele etmeleri gereği ortadadır. Bu dayanışma sağlanabiliyormu? Sağlanamıyorsa nedenleri nelerdir?

Kıbrıs'lı öğrenciler üniversitelerde akademik - demokratik hedefler doğrultusunda Türkiyeli öğrencilerle ortak hareket ediyor. Bunun yanında anti - faşist anti - emperyalist çizgide Türkiyeli öğrencilerle dayanışmaya girmeye çalışıyor. Biz bu dayanışmanın sağlıklı olarak sürmesinin büyük yararlar getireceğine inanıyoruz.

Kıbrıs sorunu NATO çerçevesinde çözümlenmek isteniyor. Emperyalizm Kıbrıs'ı TAKSİM ederek onu bir NATO üssü olarak kullanmayı amaçlamaktadır. Bağımsız Kıbrıs Türk Devleti yaygaraları da aynı amaca yöneliktir.

Kıbrıs sorunu ancak, toplumlararası görüşmelerin NATO çerçevesinden çıkarılmasıyla çözümlenebilir. Bunun yanında emperyalizmin temsilcilerinin değil, iki toplumun seçeceği delegasyonların katılması ile toplumlararası görüşmelerden sağlıklı sonuçlar çıkabilir.

● Dünya gençliği ile dayanışma ve onlarla uyumlu hareket kendini dayatmıştır. Bu konu hakkında neler düşünüyorsunuz?

Dünya gençliği ile anti - faşist, anti - emperyalist cephede dayanışmaya girmek ve onlarla uyumlu hareket etmenin yararları tartışmasız büyüktür.

Dünyada ezilen ve sömürülen halkların ortak düşmanı emperyalizmdir. Dünya gençliğinin dayanışması ve uyumlu hareketi emperyalizme karşı verilmekte olan mücadelelere katkısı büyük olacaktır. Bu şövenizme karşı verilen mücadeleyi de kolaylaştıracaktır.

Dünya gençliği ile diyalogun kurulmasına ve ilişkilerin sürdürülmesine imkân verecek örgütlenmeye gitmek gerekir.

ANKARA YÜKSEK ÖĞRENİM GENÇLİĞİ ÜZERİNDEKİ FAŞİST TERÖR SÜRÜYOR

Ankara'da ilerici - yurtsever bütün öğrenciler üzerinde baskılar sürüyor. Gerici - faşist biçimli MC işbaşına geldiğinden beri eğitim kurumları sürekli faşistleştiriliyor.

Beşevler semtinde Yüksek Öğretmen Okulu yurtlarını silah deposu haline getiren M.H.P.'li faşistler bu bölgedeki A.İ.T.İ.A, G.E.E, E.T. Y.Ö.O, K.T.Y.Ö.O, Meslek Okulları, Fen Fakültesi, Eczacılık Fakültesi, Eczacılık Yüksek Okulunu denetimleri altında tutuyorlar. Bunu sayıları 50 - 60'ı geçmeyen faşistler nasıl sağlıyorlar? Birincisi, polisin açık desteğini alarak; ikinci olarak da lümpen, ayaktakımı, işsiz güçsüz gençleri Yüksek Öğretmen Okulu yurduna yatırıp bedava yemek, yer, harçlık, silah vererek. Öyleki, bölgedeki ilerici, yurtsever gençlere silah çekenler, Kız Teknik v.b. meslek okullarında kız arkadaşlara sarkıntılık edenlerin yaşları15 - 20 arasında. Diğer yandan «ülkücü polisler» bir okuldan aldıkları ilerici öğrencileri faşistlere götürüp teslim etmekte, onlardan «9 ışık saymalarını» istemekte, sonra işkence ederek ve döverek salıvermektedirler. Bölgedeki okulların çoğunda bu işgal hareketi karşısında öğrenciler ya boykot yapmakta ya da «doğal boykot» halinde bulunmaktadır. Bu okulların çoğunda devam zorunluluğu olmasına rağmen devam oranı % 30'u aşmamaktadır. Fakültelere devam etmek isteyen ilerici, yurtsever öğrenciler Yükseliş'teki öğrenciler gibi aileleriyle birlikte okula gitmektedirler. Bölgedeki İmam Hatip okulu ise gericiler arasında paylaşılamamaktadır. Kendilerine «Akıncılar» diyen M.S.P'li gençler ile M.H.P'li «Bozkurt» faşistler arasında rekabet okulu olmuştur. Bir kısım İmam Hatip okulu öğrencisi de faşistlerin yardımcısı olmakta, bu 13 - 15 yaşındaki çocuklar ilerici - yurtsever, devrimci öğrenciler üzerine saldırtılmaktadır.

Yükseliş adıyla bilinen Demirel kardeşlerin özel okulu devletleştirilince A.D.M.M.A. adını alan okul faşist işgal altındadır. Sayıları 100 kadar olan bu faşistler 16 bin öğrenci karşısında polisin desteği altında erkenden tren yolu aracılığıyla okula silahlı olarak girmekte, ilerici, yurtsever, devrimci öğrenciler ise okula geldiklerinde üzerleri sıkıca birkaç kez aranmakta kemerleri bile çıkartılmakta, T cetvelleri ellerinden alınmaktadır.

Okumaya giden öğrenciler üzerlerinde tırmak çakısı bile olmadan silahlı faşistleri darmadağın etmektedirler. Yükseliş'li dayanışma eşine ender raslanan yürekli dayanışma örneklerinden biridir. Bütün ilerici, yurtsever, devrimci gençler için örnek bir dayanışmadır.

Sıhhiye'deki D.T.C.F. ve Turizm Ticaret, sayıları 20 - 25'i geçmeyen silahlı faşistlerin elindedir. «Bozkurtlar» D.T.C.F'de hiçbir destek göremedikleri öğretim üyelerine saldırmakta, derslerini basmaktadırlar. Can güvenliği olmadığından, 5 bine yakın öğrencisi olan bu fakültede devam sayısı birkaç yüz'ü aşmamaktadır.

Öğrencilerden tecrit olmuş üç - beş faşist çete, lumpenlerin ve polisin desteği ile Hacettepe merkez binalarına «bozkurt akınları» düzenlemektedirler. Beytepe Kampusu'nda hiçbir varlık gösteremeyen faşist çeteler, dışarıdan saldırılarla öğrencileri yıldırmaya çalışmaktadırlar.

Özel otolarla okullara saldıran faşistler işgal ettikleri şehir yurtlarını karargah olarak kullanmaktadırlar. Özellikle Ahmetler caddesindeki şehir yurtları faşist işgal altındadır. Adana, Giresun, İçel, Kayseri, Sivas, Konya, Niğde yurtları ve Atatürk Öğrenci Yurtları Sitesi bunlar arasındadır. Çünkü bütün bu yurtlarda ve çevresinde yapılan genel seçimlerde aldıkları oylar üçer - beşer olmuştur. «Bozkurt Kalesi» dedikleri Sitede ise oyların çoğunluğunun ilerici - yurtsever adaylardan yana olduğunu görünce sandığı kaçırmak istemişlerdi. Öğrencilerden tecrit olduklarının en güzel kanıtlarından biridir bu.

O.D.T.Ü, S.B.F, B.Y.Y.O, H.F.E. Fakültelerinde ise faşistler polis desteği altında okula gelebilmektedirler. Cumhuriyet ve Hukuk yurtları, ilerici - yurtsever, devrimci öğrencilerin kaldıkları yurtlarda, yurt idaresi ve polis sürekli bölgeyi kontrol altında tutmaktadır. Bu okullara karakol kuran polisler okula giren öğrencilerin üzerini aramakta ve şebeke kontrolu yapmaktadırlar. Fakülte yönetim kurulu kararına rağmen okulları işgal etmektedirler. Rektörlük ve dekanlıkların hiçbir işlerini yerine getiremedikleri görülmektedir.

Ankara'yı Roma sanan faşistler şehri ellerine geçirmek için her semte «naylon dernekler» açıyorlar, semt sakinlerini yıldırmak için dernek basıyorlar. MC işbaşına geldiğinden bu yana Ankara'da onlarca öğrenci öldürüldü. Binlerce öğrenci göz altına alındı, fişlendi ve yüzlerce liseli, yüksek okullu, fakülteli öğrenci tutuklandı, yaralandı. Ankara Cezaevi ilerici - yurtsever gençlerle dolduruldu. Ancak Ankara'da gençlik kitleleri, işçi, emekçi, öğrenci dayanışması içinde, sonuna kadar mücadele etmeye kararlı olduklarını, provokasyonların ne demek olduğunu görüyor ve günden güne daha iyi kavrıyorlar.

İGD'NİN DÜZENLEDİĞİ «ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ» GECESİNDE DİSK ADINA T. MADEN - İŞ SENDİKASI GENEL SEKRETERİ MEHMET ERTÜRK'ÜN KONUŞMASININ GENİŞ BİR ÖZETİNİ VERİYORUZ.

«ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE İÇİNDE GENÇLERİN ÖNEMLİ YERİ VARDIR»

MEHMET ERTÜRK

Genç Arkadaşlarım, Kardeşler,

Faşizmin adım adım tırmanma gösterdiği, emekçi halkımız üzerindeki baskı, kıyım ve terörün endişe verici boyutlara ulaştığı bu dönemde yaptığınız (ULUSAL BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ) gecesi oldukça anlamlıdır. Sizleri işçi sınıfının bir temsilcisi olarak, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu adına kutlarım, ve içten selamlarım.

Ekonomik ve demokratik mücadelesini devrimci sendikaları içersinde vermek isteyen işçiler, demokratik ve özerk üniversite kavgası veren İlerici Yurtsever öğrenciler, kendilerine kolluk kuvvetine yardımcı sıfatı takılan faşist çeteler tarafından sokak ortalarında pusu kurdurtularak hunharca katlediliyorlar.

Bilgi ve becerilerini halkının çıkarları doğrultusunda kullanmak isteyen, öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar üzerinde insafsız bir baskı sürdürülmekte, binlercesi kıyıma uğratılmaktadır.

Ama çırpınışları boşunadır. Dünyamız çağ değiştiriyor.

Sosyalist sistemin engin başarıları, kapitalist ülkeler işçi sınıfı ve ilerici kamu oyunun tekellere ve gericiliğe karşı mücadelesi, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşların yeni yeni Zaferler kazanması, dünya emperyalist sistemini çökertmekte, tarihin çöplüğüne doğru fırlatmaktadır.

Dünyada ilerici cephe ile gerici güçler arasında bu mücadele sürerken, ülkemizde de işçi sınıfı önderliğinde bağımsızlık demokrasi barış ve toplumsal ilerleme mücadelesi güçlenmekte yeni kazanımlar ve mevziler elde etmektedir.

İşçi sınıfı önderliğinde, tüm ilerici demokrat yurtsever güçlerin demokratik eylem ve güçbirliği, MC iktidarını aşılmaz bir çember içersine almıştır. Üstelik bu çember, her geçen gün biraz daha daralmakta, MC iktidarının ve onun baskı ve zulüm düzeninin sonunu yaklaştırmaktadır.

Bu mücadelenin kolay ve rahat geçmiyeceğinin bilincindeyiz. Gerici, tekelci güçlerle, ilerici devrimci cephe arasındaki sınıfsal olan bu mücadele kuşkusuz zorlu ve çetin geçecektir.

Genç arkadaşlarım,

Tekelci güçlere, her türlü gericiliğe ve sömürüye karşı, ilerici güçlerin oluşturduğu bu ulusal cephe içerisinde, gençliğin önemli yeri ve görevleri vardır.

Bugün Dünya'da ve ülkemizde toplumsal ilişkilerde beliren köklü değişimler sonucu gençlerimizin büyük bir bölümü, artık ortak eğilimler paylaşıyorlar. Siyasal ve toplumsal değerler üzerinde ortak görüşler dile getiriyorlar. Toplumsal değişim sürecine paralel olarak, halkımızın kaderi ve geleceği üzerinde daha çok söz ve karar sahibi olmak, sorumluluk almak istiyorlar.

Daha önemlisi, kapitalist sistemin özünde yatan çelişkiler gençleri ciddi olarak derinden etkilemektedir. Çok sayıda kadın ve erkek genç, geleceklerinden ciddi olarak endişe duymaktadırlar.

Bütün bu ve benzer nedenlerden ötürü gençler, insan kişiliğine yapılan her türlü baskıya karşı tepki gösteriyorlar.

— Savaştan nefret etmeleri, barış istemeleri bundandır.

— Bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme uğrunda, sömürüye, gericiliğe karşı savaşmaları bundandır.

Son birkaç yıl içersinde ülkemizde büyük bir gençlik kesimi toplumsal ve siyasal mücadele içersine atılmıştır. Gençlik hareketindeki bu şahlanışın, ve toplumsal mücadelede oynadıkları rolün, çağımızın önemli özelliklerinden biri olduğunu söyleyebiliriz.

Ancak bir noktayı özellikle belirtmek gerekiyor.

Gençliğin bu rolünün toplumsal yararlar sağlamasının belirli koşulları vardır. O'da gençlik hareketlerinin, işçi sınıfına ve işçi sınıfı bilimine uygun olarak yürütülmesine bağlıdır. Bu nokta asla gözden uzak tutulmamalıdır. Son zamanlarda dünyada ve ülkemizde yoğunlaşan gençlik hareketlerini incelersek, bir çok yanlışlıklar gördüğümüzü söyleyebiliriz. Bunun tek ve başlıca nedeni, gençlerin toplumsal rollerini yanlış değerlendirmeleridir.

Eyleme girişen bazı gençler ve gençlik guruplarının zaman zaman kendilerini işçi sınıfından ve onun biliminden uzak tuttukları görmekteyiz. Bu durumda hareket ne kadar canlı ve somut olursa olsun, son tahlilde ilerici cepheye değil, gerici güçlere yarar sağlamaktadır.

Genç arkadaşlarım,

Bu sözlerimden gençlik eylemlerine ambargo koyma anlamı çıkarılmamalıdır. Aksine gençlik, en geniş tabanını kucaklıyacak şekilde, kendi programları çerçevesinde eylemlerini hızlandırmalı, geliştirmelidir Ancak bu eylemlerin konuş ve yapılışı işçi sınıfına ve işçi sınıfı bilimine ters düşmemelidir.

DİSK, gençliğin, demokratik kitle örgütü olarak gördüğü derneğinizin, İlerici Gençler Derneğinin, bu konuda gösterdiği titizliği ve başarılı çalışmalarını sevinçle karşılamaktadır.

Genç Kardeşlerim,

İşçi sınıfımızın uzun ve şerefli bir mücadele geçmişi vardır. Bu şerefli gelenekten aldığı güçle, işçi sınıfımız, ulusal kurtuluş, ve sosyalizm mücadelesi yolunda kararlı adımlarla yürümektedir. Burjuvazi ve onun faşist terör yöntemleri, bu mücadelenin zaferle sonuçlanmasını engelleyemiyecektir. 1 Mayıs 1976'nın görkemliliği ulaşacağımız zaferin önemli müjdecisidir.

Burjuvazi ve gerici güçler de bunu anlamıştır.

Mücadelemizin faşist yöntemlerle önlenemeyeceğini kavradıkları içindir ki, bizi içimizden yıkmak, parçalamak istiyorlar.

İşçi sınıfına düşman bozguncuları, Maocu, goşist ve daha bir sürü sapık unsurları içimize salıyorlar. Ama çabaları boşunadır. Birliğimizi asla bozamıyacaklardır. İşçi sınıfının, sosyal kurtuluş uğrundaki birliğini bozmaya kimsenin gücü yetmiyecektir.

Genç Kardeşlerim,

Şunu vurguluyarak, bir kez daha belirtmek isterim ki, işçi sınıfı, faşist ve gerici güçlerle olduğu gibi, soldaki bu bozguncularla, ve bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve yüce sosyalizm uğrundaki birliğini engellemeye çalışan, ona ayak bağı olan tüm guruplara karşı mücadelesini verecek ve zafere ulaştıracak güçtedir.

DİSK'in önderliğinde yapılan ve 100 binleri kucaklayan 1 Mayıs gösterisi işçi sınıfının gücünü, gören veya görmek istemeyen herkese belgelemiştir.

Yaşasın işçi sınıfımızın aydınlık mücadelesi.

Yaşasın işçi sınıfı ve gençlerin demokratik cephedeki birliği.

Yaşasın işçi sınıfı önderliğinde tüm ilerici yurtsever güçlerin demokratik cephesi.

Yaşasın bağımsızlık ve yüce sosyalizm uğrundaki mücadelemiz.

Kahrolsun faşizm ve emperyalizm.

İGD'NİN DÜZENLEDİĞİ «ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ» GECESİNDE İLERİCİ KADINLAR DERNEĞİ ADINA MYK. ÜYESİ VAHİDE YILMAZ'IN YAPTIĞI KONUŞMANIN GENİŞ BİR ÖZETİNİ VERİYORUZ.

«EMEKÇİ KADINLAR OLARAK GENÇLERİMİZİ DAYANIŞMAYA ÇAĞIRIYORUZ»

VAHİDE YILMAZ

Arkadaşlar,

İlerici Gençler Derneğinin düzenlediği Ulusal Bağımsızlık ve Demokrasi gecesinde İlerici Kadınlar Derneği olarak siz lere seslenmekten kıvanç duyuyoruz.

Günümüzde dünyanın her yerinde insanlar sömürüsüz ve savaşsız bir dünya için, halkların mutluluğu için savaşmaktalar. İlerici ve demokratik güçler, hergün, bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımına yeni yeni zafer sayfaları ekliyorlar. Çağımızda sömürüsüz bir dünyaya doğru gelişimin geri dönülmez olduğu artık kanıtlanmıştır.

Ne varki, gerici güçler, temelleri çatırdayan sömürü düzeninin çöküşünü biraz daha geciktirebilmek için saldırılarını arttırmaktadırlar. Bugün ülkemizde de böylesi bir saldırı hayata geçirilmiş bulunuyor.

İşsizlik ve pahalılığın bir çığ gibi büyüdüğü, ülke ekonomisinin hızla iflasa sürüklendiği ülkemizde, faşizmin tırmanma emelleri açıkça gözler önündedir. Gerici faşist biçimli MC iktidarı, kazanılmış demokratik hak ve özgürlükleri bile gaspetme çabasındadır.

Bu temel hak ve özgürlükleri korumak ve genişletmek amacıyla yapılan her türlü örgütlenme engellenmektedir.

Faşist baskıların en yoğun olduğu iki kesim kadınlar ve gençlerdir. Kapitalizmin sömürü çarkından en çok payını alanlar her zaman kadın ve genç emekçiler olmuşlardır. En düşük ücreti alan, işsizliğin en ağır etkilediği, gerici gelenek ve göreneklerden en çok nasibini alan hep onlardır. Bir avuç parababasının, tüm emekçi halka dayattığı bir kan ve zulüm düzeni olan faşist baskı dönemlerinde ise bu sömürü birkaç misli artmaktadır

Ekmek mücadelemiz, insanca yaşama mücadelemiz vahşi yöntemlerle engellenmektedir. Evlerimize götürdüğümüz fileler hergün biraz daha küçülüyor. En düşük ücretler kadınların yoğun olarak çalıştığı tekstil, tütün, gıda, hizmetler gibi işkollarında verilmektedir. En sarı sendikalar da buralarda çöreklenmiştir.

Faşizme hazırlık yapan egemen güçler en ucuz işgücü olduğundan, kadın ve genç işçileri fabrikalara yığmakta erkek işgücünü tehdit etmekte kullanmaktadırlar. İşsizliğin yaygınlaştığı ve buna karşı toplumsal baskının arttığı dönemlerde ise, en önce kapı önüne konan gene bizleriz.

Üstüne titreyerek yetiştirdiğimiz işçi ve öğrenci evlatlarımızı hiç acımadan vurduranların gerçek amacı, evlat sevgisiyle dolu ana yüreklerimizi sıkı yönetimlere, faşist yönetimlere razı etmektedir. MC iktidarı ölümlerle biz analara, «ya evlat acısı, ya sıkıyönetim, seç seçebildiğini» demektedir.

İşte böyle bir dönemde biz kadınların ve gençlerin örgütlenmeleri büyük bir önem taşımaktadır. Ne var ki, bu örgütlenme temelsiz ve ideolojiden yoksun sapık akımlardan arınmış, işçi sınıfının yanında ve onun doğrultusunda sağlıklı örgütlenme olmak zorundadır.

Bu ulusal bağımsızlık ve demokrasi gecesinde, emekçi kadınlar olarak, gençlerimizi, işçi sınıfının önderliğinde verilen eşitlik, barış, toplumsal ilerleme mücadelesinde örgüt-

(Devamı 11. sayfada)

ULUSAL BAĞIN
MÜCADELESİ

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ'NİN DÜZENLEDİĞİ «ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ» GECESİ 16 MAYIS PAZAR GÜNÜ SPOR VE SERGİ SARAYI'NDA BİNLERCE İLERİCİ, YURTSEVER GENCİN KATILMASI İLE YAPILDI.

İlerici Gençler Derneği'nin düzenlediği «Ulusal Bağımsızlık ve Demokrasi» gecesi 16 Mayıs'ta İstanbul Spor ve Sergi Sarayında yapıldı. Bir tiyatro düzeni içinde sürdürülen program İGD'nin bütün kollarının çabalarının ortak ürünüydü.

Gecede, bugüne dek çeşitli nedenlerle (ki bu nedenler, çarpık görüşlerin, sapık akımların yansımasıdır) bir yana bırakılan, uzak durulmaya çalışılan ya da çarpık yaklaşımlarla saptırılan sanatın; edebiyat, müzik, tiyatro, güzel sanatlar gibi alanlarında nasıl doğru; özgürlük ve demokrasi mücadelesine paralel ve destekleyici olarak uygulanabileceği gözler önüne serildi.

Sanatın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesindeki işlevi gözden uzak tutulamaz. Sanatın ortaya çıkışından bu yana, tarih boyunca, namuslu sanatçılar mazlum halkların, ezilen sınıfların yanında sömürgenlere, hakim sınıflara karşı dişe diş bir mücadele vermişlerdir. Tarihin titiz, yanılmaz süzgecinden geçerek günümüze ünleri, eserleri ulaşan, isimleri saygınlıkla dilden dile dolaşan sanatçılar, hep halkın yanında, sazıyla, sözüyle, kalemiyle, fırçasıyla yerlerini almış, mücadele vermiş hatta bu yolda yaşamını yitirmiş olanlardır. Pir Sultan'lar, Köroğlu'lar, Petöfi'ler bu yiğit sanatçılara verilecek sadece birkaç örnek. Ücretli köleliğin ortaya çıktığı, üretim araçlarının özel mülkiyetine ve «en yüce değer olan» emeğin sömürüsüne dayanan açlık, zulüm, baskı düzeni kapitalizmde ise bu mücadele daha keskinleşmiştir. Günümüzde sanatın konumu daha önemli, sanatçının yeri ise daha da öne çıkmakta. Yüzyılımızda, hakim sınıflara karşı mücadelelerini sürdüren sanatçılar ellerindeki aletlerini (fırçası, kemanı, kalemi, sazı, objektifi ve diğerlerini) bir silah kadar hatta daha da yetkinlikle kullanmışlar, azımsanmayacak sonuçlar almışlar ve almaktalar.

«Dünya ve Türkiye Afişleri» sergisinden bir köşe görülüyor.

Bir Çernişevski, bir Gorki Çarlık düzeninin tarihe karışmasında etkin rol alırken, Picasso fırçasıyla **«Guernica»** vahşetini dünyaya duyuruyor, kendisini tehdide gelen ve tabloyu göstererek **«Bunu sen mi yaptın?»** diye soran Nazi subayına yüreklilikle **«Hayır. Siz yaptınız!»** cevabını veriyordu İlerici dünyanın faşizme karşı ilk direnişi olan İspanya'da Lorca, Caudwell yaşamlarını vermekten kaçınmıyor, Brecht güçlü kalemiyle Hitler' in **«Panzer birliklerini»** de, **«Luftwaffe»** sini de **«III. Reich»**'ını da yerden yere çalıyordu. Aynı anda kuşatma altındaki Sovyet şehirlerinde, konser salonlarında **Şostakoviç'in** senfonileri yorumlanıyor, cephede vurulan her askerin cebinden **Simonov'un** şiiri çıkıyordu. Öyle ki Leningrad'da 7. Senfoni'nin ilk kez yorumlanacağı gün Sovyet topçuları, Almanlar konser sırasında gürültü yapmasın diye sabahtan Alman bataryalarını yoğun bir ateşle susturuyorlardı. Yakın yıllarda ise **Teodorakis, Samed Behrengi, Neruda, Victor Jara** bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi mücadelesinde en ön safta inançla yürüyen sanatçılardan birkaçı olarak anımsanıyor.

Ülkemizde de sanatçının halkının yanındaki mücadelesi yüzyıllar boyu sürmekte. Halkının yanında direnen ilerici, yurtsever sanatçılar dilden dile dolaşırken, hakim sınıflarla işbirliği içindeki sanatçılar ne denli «yetenekli» olurlarsa olsunlar resmi «okuma» kitaplarının dışına çıkamamakta. Sanatın bu işlevini iyi bilen burjuvazi işte bunun için sanata sansür uygulamakta. **Kitaplar toplanmakta, yakılmakta. Kanlı katiller, milyonluk hırsızlar sokaklarda serbest gezerken şiir yazanlar tutuklanmakta.** Dünya üzerinde saygı ile anılan, kitapları onlarca dile çevrilen, ödüllere layık görülen, isimleri caddelere, gemilere verilen sanatçılarımız «mapusaneyi mesken tutmakta». Söz yasaklanmakta, ses yasaklanmakta, renk yasaklanmakta. Bu yasaklamalar bir tek şeyi kanıtlıyor: Sanatın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesindeki işlevini.

Nazım Hikmet'in, Amerikalı zenci şarkıcı Paul Robenson'a dediği gibi :

Bize türkülerimizi söyletmiyorlar
Robson
inci dişli zenci Kardeşim
Kartal kanatlı kanaryam
Türkülerimizi söyletmiyorlar bize.
Korkuyorlar Robson
Şafaktan korkuyorlar,
Görmekten, duymaktan, dokunmaktan
Yağmurda çırçıplak korkuyorlar.
ağlamaktan,
sımsıkı bir ayvayı dişler gibi gülmekten korkuyorlar.
Sevmekten korkuyorlar, bizim Ferhad
gibi sevmekten
(Sizin de bir Ferhadınız vardır, elbet
Robson, adı ne?)
Tohumdan ve topraktan korkuyorlar,
akan sudan ve hatırlamaktan
korkuyorlar.
Ne iskonto, ne komisyon, ne vade
isteyen bir dost eli
sıcak bir kuş gibi gelip konmamış ki
avuçlarının içine.
Ümitten korkuyorlar Robson, ümitten
korkuyorlar, ümitten.
Korkuyorlar kartal kanatlı kanaryam
Türkülerimizden korkuyorlar.

İlerici Gençler Derneği kuruluşundan bu yana kısa bir zaman geçmesine rağmen örgütlenme çabalarının yanında, sanat etkinliklerini de titizlikle ve ilkeli bir biçimde uyguluyor. 16 Mayıs «Ulusal Bağımsızlık ve Demokrasi» gecesinde bu çalışmalar sergilendi.

Geceye katılan konuklar arasında ünlü yazarlar, sanatçılar ve birçok sendikacı vardı. Geceye **Sümeyra Çakır, Sadık Gürbüz** ve **Veli Öztürk** türkü söyleyerek katıldılar. **Ataol Behramoğlu, Şükran Kurdakul, Güner Ener** ve **Semra Özdamar** şiirler okudular. **İGD Tiyatro Kolu** ve **İGD Korosu** gece boyunca programda yer aldı. İGD ve Yüksek Hemşire Okulu halk oyunları ekipleri geceye katıldılar. İstiklal İlkokulu, oyun topluluğunun sunduğu çeşitli halaylar övgüyle karşılandı.

Salonun girişinde Nazım Hikmet'in büyük bez posteri, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini konu alan bir resim sergisi vardı. Yine aynı salonda **İGD Fotoğrafçılık Kolunun** fotoğraflarından seçmeler ve **«Türkiye ve Dünya Afişleri»** sergisi yer alıyordu. Çeşitli ülkelerin işçi, gençlik, kadın sorunlarını konu alan afişlerinin yeraldığı köşe büyük ilgi topladı.

Altı binin üzerinde seyircinin izlediği gece :

selam olsun işçilere
selam olsun köylülere
selam olsun işçilerden, köylülerden, emekçilerden yana olan her düşünceye, herkese
selam olsun dünya işçi sınıfı hareketinin birliğine
selam olsun Türkiye işçi sınıfının birliğine
selam olsun ulusal, sosyal kurtuluş mücadelelerine
selam olsun dünya halklarının kardeşliğine
selam olsun dünya demokratik gençlik hareketine
selam olsun Türkiye gençliğinin örgütlenme mücadelesine
selam olsun barış, demokrasi, bağımsızlık, toplumsal ilerleme ve sosyalizm mücadelemize
ve selam olsun bu yolda söylenmemiş en güzel söze, verilmemiş en güzel eyleme,
sözleriyle başladı.

İGD Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü gecenin açış konuşmasını yaptı. DİSK adına T. Maden İş Sendikası Genel Sekreteri Mehmet Ertürk'ün ve İKD adına Merkez Yürütme Kurulu Üyesi Vahide Yılmaz'ın konuşmalarından sonra Tiyatro, koro, halk oyunları, türkü, şiir ve slaydlardan oluşan program sürdü :

Dünyadaki ulusal Kurtuluş hareketlerinin tarihi gelişimi vardı gündemde. Yurdumuzu iliğine kadar sömüren Amerika Birleşik Devletlerinin suratına bir şamar gibi inen Vietnam, Angola...

...SIZLIK ve DEMOKRASİ ...İR BÜTÜNDÜR

Ben Vietnamlı maden işçisi
Karanlık maden çukurlarına
Yürürüm inançla
Yürürüm ak düşüncelerle
Çünkü benimdir
Çünkü halkımındır alın terim

Ve sonradan kölelik anlaşmalarıyla geri gelen yedi düveli önümüze katıp kovaladığımız ulusal kurtuluş savaşımız :

İstiklâl İlkokulu çocuk oyun ekibi.

Hey gidi deli gönlüm hey
akıllı umutlu sabırlı deli gönlüm
ya istiklal ya ölüm
dediğimiz günler.

Sonra kadınlarımız: Eşitlik, barış, ilerleme için otuz yıldan beri verilen dünya kadınlarının mücadelesi;

ve kadınlar bizim kadınlarımız
korkunç ve mübarek elleri
ince küçük çeneleri, kocaman gözleriyle
anamız avradımız yarimiz...

Kadınlarımızın mağaralarda, gecekondularda doğurup, tarlalarda fabrikalarda büyüttüğü çocuklar :

Dünyayı verelim çocuklara
hiç değilse bir günlüğüne
allı pullu bir balon gibi verelim
oynasınlar
oynasınlar türküler söyleyerek
yıldızların arasında
dünyayı çocuklara verelim
kocaman bir elma gibi,
sıcacık bir ekmek somunu gibi
hiç değilse bir günlüğüne
doysunlar
dünyayı çocuklara verelim
bir günlük te olsa öğrensin
dünya arkadaşlığı
çocuklar dünyayı alacak elimizden
ölümsüz ağaçlar dikecekler.

İşçi sınıfı oluşuyordu. İlk fabrikalar, ilk işçiler ve yıllardan 1872'de Kasımpaşa tersanesinde **«YETER»** diyordu işçiler. O günün diliyle **Tatil-i Eşgal** ettiler yani: **GREV.**

Yasaklandı grev yapmak, grevler durmadı; yasaklandı örgütlenme, örgütlenme durmadı, yasaklandı hak istemek, haklar alındı yine. Sürüp geldi mücadele.

İşçi yürüyor baştan
fabrika dağdan taştan
galiptir her savaştan
Geliyoruz zincirleri kıra kıra hey
burjuvanın kafasına vura vura hey

1 Mayıslar kutlandı, İstanbulda, Ankarada, Adanada. Baskı, zulüm, katliam... Türküler yakıldı, dilden dile söylendi. Yaşadı dillerde, gönüllerde.

Hayali gönlümde yadigar kalan
Bir yanım deryada çalkanır şimdi.
Onbeş kardeşiyle boğulup ölen
Bir yanım deryada çalkanır şimdi.
Yarelerim tuz içinde kanıyor
Uyku basmış ela gözler sönüyor
Bir yanımda Suphi, Nejat ölüyor.
Bir yanım deryada çalkanır şimdi.

Geliyordu işçiler zincirleri kıra kıra. Yıl 1963. Kavel Kablo fabrikasının yiğit işçileri babalarından, dedelerinden aldıkları, geleneği, birikimi sürdürdü, yaptıkları grev, yazdıkları destan, işçi sınıfının anayasal haklarından birini «Grev» i kazandırdı.

Sarı sendika çemberini kırdı işçi sınıfı 1967'de DİSK'i kurdu.

Durmadı bu zulüm, kurşunlandı ilericiler, yurtseverler, kurşunlandı, işçiler, köylüler, öğrenciler. 12 Mart faşizmi geldi, kurşunlandı yurtseverler, öldürüldüler. Ve 12 Mart faşizmine teslim olmadı işçi sınıfı, teslim olmadı ilerici gençler. 12 Mart döneminden sağlam dersler çıkaran ilerici gençler adımlar attılar işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesiyle sağlam bağlar kurmak için. Mücadelelerini örgütlü bir düzeye getirdiler. 1976'da. Ve işçi sınıfı sürdürdü birliği için mücadelesini, güçlendi, beşken yirmibeş oldu, otuz binken beşyüzbin.

Senlik benlik bitip de
kuruldu muydu bizlik,
Asgari ücret değil, hür ve
günlük güneşlik,
Bir Türkiye olacak aldığın son
gündelik
Halk kalacak geride, gidince bu
zalim sel

Hava döndü, işçiden, işçiden
esiyor yel.

Ve 1 Mayıs 1976 günü üç koldan 300 bin işçi, emekçi, ilerici, yurtsever genç, aydın toplandı Taksim meydanında. Dünya işçilerinin Birlik - Mücadele - Dayanışma gününü kutlamak için. Yeni boyutlara geldi ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımı.

İşte İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ, böylesine çetin, uzun bir savaşımın ürünüdür, Türkiye gençliğinin savaşım tarihine sahip çıkan ve bunu işçi sınıfının mücadele tarihine bağlayan IGD, bütün ulusal demokratik güçlerin eylem birliği doğrultusunda ilerici, yurtsever, demokrat, devrimci gençliğin birliğini sağlamak, işçi sınıfının yolundan yürümek, işçi - gençlik dayanışmasını somutlaştırmak, dünya gençliği ile uyumlu hareket etmek için kurulduğundan bu yana sürekli mücadele vermiştir, vermektedir ve verecektir.»

Yine kitapları, türküleri,
bayraklarıyla geldiler,
dalga dalga aydınlık oldular,
yürüdüler karanlığın üstüne,
Meydanları zaptettiler yine.

Beyazıtta şehit düşen
silkinip kalktı kabrinden
ve elinde bir güneş gibi taşıyıp
yarasını
yıktı Şahmeranın mağarasını.
Daha o gün değil derlenip
dürülmesin bayraklar.
Dinleyin, duyduğunuz çakalların
ulumasıdır.
Safları sıklaştırın çocuklar,
bu kavga faşizme karşı, bu kavga
hürriyet kavgasıdır.

«Ulusal Bağımsızlık ve Demokrasi» gecesine mesaj gönderen kuruluş ve kişilerin bazıları şunlardır :

DİSK, Tek - İş Merkez Yürütme Kurulu, Belçika'daki Türkiyeli İşçiler Birliği; Belçika'daki Türkiyeli Kadınlar Birliği, Belçika'daki İlerici Yurtsever Öğrenciler, İKÖK Başkanı M. Ferdi Sabit, TSİP Genel Merkezi adına Çağatay Anadol, CHP İstanbul İl Gençlik Kolu Başkanı Süha Akıncı, Kızıldere İlerici Gençliği adına Hacı Karaaslan, TÖB - DER Kadıköy Şubesi Başkanı Adil Ülger, CHP Beşiktaş Gençlik Kolu, TBP Fatih İlçesi Gençlik Kolu, TÜTED İstanbul Şubesi Başkanı Kemal Daysal, Sorun yayınları adına Sırrı Öztürk, Bakırköy Halkçı Devrimci Gençlik Derneği, Yusuf Küpeli ve Ertuğrul Kürkçü adına Avukat Turgan Arınır, Genç Dişçiler Derneği, Acar Film Grev Komitesi adına Bedirhan Koç, Bayrampaşa Endüstri Meslek Lisesi, Vatan Lisesi, Topkapı Meslek Lisesi, Dev - Lis, Genç Fenliler Kültür Derneği adına Şükrü Pehlivan, Ankaralı İlerici Yurtsever Gençler, Giresun Kültür ve Dayanışma Derneği, Hasköy Halk Derneği, Sakarya Kültür Derneği, Ortaköy Kültür Sevenler Derneği, İlerici İktisatçılar Kültür Derneği, Teknik Bilimler Araştırma Derneği (Tek - Bad), Hataylılar Kültür ve Dayanışma Derneği.

(Mesajlar geliş sırasına göre yayınlanmıştır)

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ'NİN DÜZENLEDİĞİ «ULUSAL BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ» GECESİNDE İGD GENEL BAŞKANI A. MUHTAR SÖKÜCÜ'NÜN AÇIŞ KONUŞMASININ GENİŞ BİR ÖZETİNİ SUNUYORUZ.

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ, DEMOKRATİK YIĞIN ÖRGÜTÜ OLMA YOLUNDADIR

İGD Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü açış konuşmasını yaparken

Değerli konuklar;
Arkadaşlar!

İlerici Gençler Derneğinin «Ulusal Bağımsızlık ve Demokrasi Gecesi»ne hoş geldiniz. Bizleri biraraya getiren bu gecenin, aramızdaki dayanışmayı, inanç ve kavga birliğini daha da güçlendireceğine ve gelecek mücadele günlerimize ışık tutacağına inanıyoruz!

Barışın, özgürlüğün ve emeğin egemen olduğu, insanın insan tarafından sömürülmediği bir gelecek için mücadele ediyoruz. Bu yol, ulusal bağımsızlıktan ve demokrasiden geçiyor. Ulusal kurtuluş savaşının ilk kıvılcımlarının çakıldığı günlerden bu yana, işçi ve emekçi sınıfların, halkımızın bu yoldaki mücadelesi aralıksız süregeldi. Çalışan ve okuyan gençlik kitleleri ta başından beri bu mücadelenin içinde yeraldı. Bu yüzden ateş çemberi ile kuşatıldı; türlü baskı ve işkencelere uğradı, can verdi. Bugün de bu böyle sürüp geliyor. Gençlik, işçi sınıfının başında yer aldığı anti-emperyalist devrim hareketi ile daha geniş ölçülerde birleşiyor. Bu nedenle, gençliğin verdiği mücadelenin genel hedeflerini belirleyen bir olgu olarak gecemizi **«Ulusal Bağımsızlık ve Demokrasi gecesi»** olarak adlandırdık.

Bu ad, içinde bulunduğumuz ayın anlamıyla da uygunluk taşıyor. Bildiğiniz gibi birkaç gün sonra 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı kutlanacak. Binlerce genç yine stadlara doldurulacak. Yıllardır kutlanagelen bu bayram sportif gösterilerden öte gitmiyor. Gençliğe hiçbir gelecek veremeyen olan burjuvazinin bu bayramı stadlara sıkıştırmak; ve militarizmi, şovenizmi körükleyen birkaç nutukla geçiştirmek istemesine şaşmamak gerekir. Oysa bizler bugünü gençlikle ilgili sorunların tartışıldığı bir forum haline getirmek ve onun antiemperyalist özünü açığa çıkarmak zorundayız.

Halkımızın zorlu, çetin direnişleri ile örülü olan Ulusal Kurtuluş savaşından sonra burjuvazi işçi ve emekçi sınıflara olduğu gibi gençliğe de ihanet etti. Burjuvazinin halkımıza zorla dayattığı kapitalist kalkınma yolu, milyonlarca genç emekçi için açlık, yoksulluk, sömürü ve işsizlikten başka bir şey getirmedi. Oysa silahlı direnişin en ön saflarında döğüşen emekçi ve aydın gençler; Ulusal Kurtuluşu sosyal kurtuluşla tamamlamak, yeni bir toplum yaratmak özlemi içindeydiler.

Ulusal Kurtuluş savaşından hemen sonra ki yıllarda burjuvazi silahı, işçi ve emekçi sınıflara, gençliğe çevirmekte gecikmedi. Baskı ve terörle, sömürüyle yoğrulmuş bir dönem başladı. Halkımızın demokratik hak ve özgürlüklerine sıkı yasaklar kondu. 50 yıllık cumhuriyet döneminin yarıdan fazlası sıkıyönetimlerle geçti. İkinci dünya savaşı sonrasında ise, Truman Doktrini ve Marshall yardımı çerçevesinde ülkemiz ABD emperyalizminin egemenlik zincirine bağladı. Bir yandan yeraltı ve yerüstü zenginliklerimiz yağmalanır, ülkemiz emperyalist tekeller için ucuz iş gücü ve hammadde kaynağı haline getirilirken bir yandan da topraklarımız saldırı üsleriyle donatıldı. NATO, CENTO gibi askersel-politik saldırı paktlarına girildi; ulusal gelirimizin önemli bir kısmı silahlanmaya, askeri harcamalara ayrıldı. «Soğuk Harp» politikası sürekli körüklendi.

Egemenliği elinde tutan burjuvazinin 50 yıldır izlemekte olduğu bu politika ülkemizi her bakımdan çıkmaza sürüklemiştir. Emperyalist bağımlılığın, geri kapitalizmin yarattığı sorunlar ağırlaşmakta, sermayenin merkezileşme ve tekelleşme süreci işçi ve emekçi sınıflar üzerindeki sömürüyü daha da yoğunlaştırmaktadır.

İşsizlik ve enflasyon artmakta, bütçe açıkları büyümekte, halkımızın yaşam koşulları dayanılmaz hale gelmektedir. Büyük burjuvazi, gerici güçler bu yıkım politikasını kanlı bir terör dalgasıyla birleştirmekte, çoğu kez faşist yöntemlere başvurmaktadırlar.

İşbirlikçi büyük burjuvazinin baskı, terör, talan ve sömürü demek olan egemenliği, yalnızca işçi ve emekçi sınıfların, orta ve küçük mülk sahiplerinin değil, gençliğin gerçek çıkarlarıyla da çatışıyor.

(Bugünkü eğitim düzeni üzerinde duran ve öğrencilerin okullarda imparatorluk şovenizmiyle, turancılık ve ırkçılık gibi çağdışı, gerici ideolojilerin propagandası ile yetiştirilmeye çalışıldığını belirten A. Muhtar Sökücü, konuşmasına şöyle devam etmiştir) :

Sokaklarda işsiz ve eğitimsiz gezilen, fabrikalarda, tarlalarda amansızca sömürülen, cezaevlerinde volta atılan bir ülkenin çocuklarıyız. Bağımsızlık ve özgürlük için can verdiğimiz bu ülkede, burjuvazi bize işte böyle bir dünya yarattı. Ama onlar her fırsatta geleceğin bizlere ait olduğunu söyleyip duruyorlar. Bu söz onların dilinde yalandan, demogojiden öte gitmiyor. Cumhuriyetten buyana kaç nesil işsizlik, eğitimsizlik, yoksulluk ve açlıkla savaşa geldi? Kaç çocuk hastalıktan bakımsızlıktan öldü? Kapitalist işletmeler, tekeller, büyük toprak sahipleri genç işçi ve köylüleri amansızca sömürdüler. Gelecek diye bizlere, 2020 yılına kadar ödemek zorunda olduğumuz dış borçların faturasını yüklediler. Gençliğin eğitim ve iş sorunlarına hiçbir çözüm getirilmezken, silahlanma yarışına yarattığımız değerlerin büyük bir kısmını akıttılar. Ve dahası bugün, halkımızın bugünü ve geleceği olan gençleri, sokak ortasında, köşe başlarında faşist kurşunlarıyla katlediyorlar.

İşte burjuvazinin bize sunduğu gelecek budur. Biz böyle bir geleceği reddediyoruz! Biz, işçi sınıfıyla, halkımızla birlikte bağımsız, demokratik, özgür bir gelecek için mücadele ediyoruz. Güçlü bileklerimiz ve keskin zekamızla böyle bir geleceği mutlaka yaratacağız!

Arkadaşlar!

Kimi çevreler halâ gençlik hareketlerinin sınıfsal olmadığını savunmaktadırlar. Gençlik bir sınıf değildir; ama gençlik hareketleri ulusal özgürlük, demokrasi ve toplumsal ilerleme mücadelelerinin ayrılmaz organik bir parçasıdır.

Burjuvazi bütün çabalarına rağmen, belirli dönemler dışında gençliği militarizme, gericiliğe alet edememiş; gençlik hareketlerinin ilerici, demokratik özünü saptıramamıştır.

1950 öncesinde burjuvazi zaman zaman gençlik örgütlerini kendi gerici politikasının vurucu gücü olarak kullanmayı başardı. Ama kimi yerde bu, ters sonuçlar yarattı. 1945 lerden sonra gençlik ABD emperyalizmi ile girişilen ve Ulusal Bağımsızlığımıza gölge düşüren ekonomik, politik ve askersel ilişkilere karşı açıktan cephe aldı. 1946 larda işçi gençlik sendikalaşma hareketinde önemli roller oynadı. 1950 den sonra ise Bayar-Menderes diktasına, Nato'ya ve ABD'ye karşı gençliğin direnişi giderek yoğunlaştı. 27 Mayıs'ı hazırlayan direnişlerin örgütlenmesinde, yığınsal çıkışlarda ilerici gençliğin payı büyüktü.

Fakat 27 Mayıs sonrası, gençlik hareketinin geniş bir açılım kazandığı bir dönem oldu. Milliyetçi görüşler gençlik saflarındaki eski mevzilerini kaybettiler. Sosyalist dünya görüşü gençliğin ideolojik oluşumunun ve eylemlerini belirlemeye başladı. Sosyalist gençlik örgütlerinin kurulmasıyla birlikte, gençlik hareketi hem yığınsal bir nitelik kazandı ve hem de işçi sınıfı hareketi ile köklü bağlar kuruldu.

Gençlik hareketinin daha güçlü bir anti-emperyalist, devrimci temel kazanması, işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesiyle daha geniş ölçülerde kaynaşması işte bu gelişmelerin sonucudur.

Gençlik hareketindeki bu gelişmeler, 1965'ten sonra burjuvazinin, gerici iktidarların kanlı saldırılarını da beraberinde getirdi. Burjuvazinin gençliğe karşı güttüğü düşmanlık tam bir terör kampanyasına dönüştü. Eli kanlı komando çeteleri öğrenci gençliğin üzerine sürüldü. Burjuvazi bütün bu saldırılarla ileri gençliği sindirmek, onu kitlelerden ve en önemlisi işçi ve emekçi sınıflardan koparmak amacı gütmekteydi. İşçi sınıfına ters akımlar bir başka açıdan burjuvazinin bu amacına hizmet ettiler. İşçi sınıfından yüz bulamayan bu sapık akımlar, gençlik saflarına yuvalanarak, öğrenci gençliği işçi sınıfına karşı çıkarmayı denediler.

12 Mart döneminde, ilerici, yurtsever gençliğe karşı tam bir pasifikasyon politikası uygulandı. Bir yandan onlarca genç katledilirken, diğer yandan da gençlik hareketinin demokratik kazanımları birbir yokedildi.

1973 seçimlerinde halkımızın demokrasi ve özgürlüklerden yana tercihi, faşist güçlerin gerilemesine yol açtı. Bu tarihten itibaren gençlik hareketi de yeni bir canlanma, örgütlenme dönemine girdi.

Karşımızda zor, fakat çözümlenmesi zorunlu bir dizi sorun vardı. Bir yandan gençlik hareketinin çevresini genişletmek; yığınsal örgütler oluşturmak, gençlik hareketinin demokratik kazanımlarını yeniden elde etmek; diğer yandan da 12 Mart döneminin daha da güçlendirdiği faşist komando çetelerinin saldırılarına karşı geniş bir eylem platformu yaratmak gerekiyordu.

İşte İGD, bu birkaç yönlü çabaların, bu alanda verilen mücadelelerin bir sonucu olarak kurulmuştur. İGD, aynı zamanda ilerici gençlik hareketinin örgütsel bir parçasıdır.

Güçlü bir gençlik hareketinin birbirine bağlı, vazgeçilmez iki temel koşulu var; birincisi örgütlü olmak; ikincisi gençlik hareketini işçi ve emekçi sınıfların, halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine bağlayacak, onun düzeyine çıkacak sınırları çizilmiş bir eylem platformu yaratmak...

Bizler ta başından beri bu ilkeyi gerçekleştirmeye çalıştık Amacımız bütün ilerici gençlik örgütlerini ve çeşitli gençlik çevrelerini üst bir düzeyde birleştirmek, merkezi bir örgütlenmeye gitmekti. Bu, gençlik hareketinin bizlere dayattığı bir görevdi. Ve bu görevin bilinç ve sorumluluğu ile çeşitli gençlik çevreleri arasında yakın diyaloglar kurduk. Önerilerimizi açıklıkla dile getirdik.

Fakat geçmişin hatalarından kendilerini henüz arındırmayan, sekter eğilimler taşıyan bir kısım unsurlar, geniş bir platform üzerinde ilerici gençlik hareketinin birliğinin gerçekleşmesini şimdilik önlemiş oldular.

İGD'yi doğrudan kurma çabalarına giriştiğimizde ise, yolumuza çeşitli engeller çıkarılmaya çalışıldı. Eleştirilerini açıklıkla ortaya koyanlar oldu. Fakat daha çok fısıltı-

larla, dedikodularla bizleri yıpratma yolunu seçtiler. Bunlar hala sürmektedir.

Bütün bu engelleri bir bir aşarak İGD'nin kuruluşunu gerçekleştirdik. Henüz kuruluş döneminin ilk ayları içinde olmamıza rağmen İGD gençlik arasında geniş bir etkinlik kazandı. Görüşlerimiz, sloganlarımız Anadolu'nun çeşitli yörelerinde ilerici gençler arasında yankılanıyor. Bu, bizler için bir güç, bir ışık kaynağı olmaktadır. İGD ilerici gençliğin demokratik bir yığın örgütü olma yolundadır!

ABD emperyalizminin, NATO'cu militarist çevrelerin, faşist güçlerin politik bir karargahı olarak tezgahlanan MC'nin işbaşına gelmesiyle birlikte, işçi sınıfına, emekçi katmanlara, bütün ilerici güçlere, onların her türlü demokratik hak ve özgürlüklerine yapılan saldırılar iyice yoğunlaştı. Anayasal-demokratik kurumlar baskı altına alınıyor Yeni yasa değişiklikleriyle düşünme ve örgütlenme özgürlüğüne konan yasalar biraz daha genişletilmeye çalışılıyor. Faşist tırmanış bütün şiddetiyle sürüyor ve MC'nin besleyip desteklediği kanlı çetelerin cinayetlerine hergün bir yenisi ekleniyor.

Bilindiği gibi çağdaş faşizmin günümüzdeki ayırt edici özelliklerinden biri, yığınsal faşist örgütlere sahip

olmayışıdır. İnsanlığın II. Dünya savaşında geçirdiği acı deneyler ve faşist ideolojinin, bu ilkel ve ilkesiz ideolojinin pratikte mahkum edilmesi, artık buna olanak vermiyor. Günümüzde aşırı sağcı çevreler, neo-faşist partiler devleti içten faşistleştirme, bazı kurumları zorla ele geçirme yöntemini izlemektedirler.

Gerici MC iktidarı bu yöntemi başarıyla uygulamaktadır. Ve bu bu uygulamanın başlıca hedeflerinden biri de eğitim kurumlarıdır.

Eğitim kurumlarının faşistleştirilmesi, öğrenci gençliğin karşı karşıya bulunduğu tehlikeyi daha da artıyor. Can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü tümüyle olanaksız hale getiriyor.

Süregelen faşist saldırılara, eğitim kurumlarını faşistleştirme girişimlerine karşı bütün ilerici gençliğin birleşmesi, geniş bir savunma çemberi meydana getirmeleri kaçınılmaz bir zorunluluktur. Mevzi çıkışlarla, birbirinden kopuk eylemlerle, faşist saldırıları göğüslemek olanaksızdır. Tersine, çoğu kez bu durum faşist güçlerin işini kolaylaştırmakta, provokasyonlarını daha da derinleştirmeye yaramaktadır.

İGD, bütün anti-faşist, ilerici gençliğin güç ve eylem birliğinden yanadır. Sosyalist, sosyal-demokrat, demokratik - sol, bütün ilerici gençlik çevreleri, belirli bir eylem platformunda birleşmelidirler. Gençlik hareketine geniş bir açılım kazandırmak; devrimci mücadelenin bize yüklediği görevleri başarıyla yerine getirmek ve gençlik hareketini işçi ve emekçi sınıfların bağımsızlık ve demokrasi mücadeleleriyle uyumlaştırmak ancak bu birliğin yaratılmasıyla mümkün olabilir. Unutmayalım ki, örgütlenmek, anti - faşist ve anti - emperyalist mücadelenin saflarına katmak zorunda olduğumuz milyonlarca genç var. Ve üstelik bunlardan önemli bir kısmı, faşizmin, militarizmin beyin yıkama yöntemlerine hedef olmaktadırlar.

Aramızdaki birliği yalnızca bugünün görevleriyle sınırlandıramayız. Kazanmak zorunda olduğumuz geleceğe ulaşmak istiyorsak birliğimizi bugünden yarına sürekli ve kalıcı kılmakla yükümlüyüz. Bunun yolu ise daha üst örgütlenmelerden, bütün gençliği kucaklayacak, geniş, yığınsal, birleşik örgütlenmelerden geçiyor. Burjuvazinin egemenliğini yıkmak, bilim ve tekniğin olanaklarından sınırsızca yararlanmak, kişiliğimizi özgürce geliştirmek, yarattığımız değerleri sömürücü güçlere değil, yalnızca ve yalnızca topluma sunmak istiyoruz.

Bu bizim, hepimizin ortak önlemidir. Burjuvazinin pisliklerinden, çamurundan henüz uzak oluşumuz, bizleri herkesten daha çok geleceğe bağlamaktadır!

İGD olarak işçi - gençlik dayanışmasına özel bir önem vermekteyiz. Bu bizim için ilkesel bir tutumdur.

İşçi sınıfımız, etkin, disiplinli ve yığınsal eylemleriyle toplumsal ve siyasal yaşamımızı bir uçtan bir uca etkiliyor. Ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış, toplumsal ilerleme ve sosyalizm mücadelelerinin bayrağı işçi sınıfının elinde daha da yükseliyor.

DİSK'in öncülüğü altında yığınsal olarak kutlanan 1 Mayıs Bayramı, işçi sınıfının yüz yılı aşkın mücadele tarihinde dev bir adım oldu. Devrimci kazanımlarına bir yenisini daha ekledi. İşçi sınıfının tek devrimci sendikal örgütü olma yönünde ilerleyen DİSK'in gücünü ve etkinliğini dost-düşman herkese bir kez daha gösterdi.

İlerici gençlik kitleleri, işçi sınıfı hareketindeki bu somut gelişmeleri dikkatle izlemek zorundadırlar. Zira bu gelişmeler karşısında alacağımız tavır, bizleri ya işçi sınıfının karşısına düşürecek ya da onun yanında yer almamızı sağlayacaktır. Gençlik hareketini işçi sınıfının öncülüğü altında geliştirmek ilkesinin pratikte kazandığı anlam işte bu noktada yatmaktadır.

Gençlik, işçi sınıfının dışında, bağımsız bir geleceğe sahip değildir. Bu nedenle işçi-gençlik dayanışmasını her alanda geliştirmek ve güçlendirmek zorundayız. Bir yandan işçi sınıfının direnişlerine omuz vermek, ona yandaşlık etmek ve bir yandan da işçi sınıfının politik ve sendikal birliğinden yana olmak... İşte işçi gençlik dayanışmasının bize yüklediği görevler bunlardır.

Bu dayanışmanın süreklilik kazanmasında genç işçilere de büyük görevler düşüyor. Zira onlar sınıflarının en etkin ve mücadeleci unsurları oldukları kadar, gençlik hareketinin de önderidirler. İşçi dayanışmasında sağlam köprüler kuracak olan onlardır.

Burjuvazi bu dayanışmayı, yani gençliğin işçi sınıfı ile birleşmesini engellemek için her yönteme başvuruyor. Gençlik hareketine karşı bir güvensizlik havası yaratmaya çalışıyor. Bozguncu akımlar, goşist, maceracı eğilimler burjuvazinin bu amacına hizmet ediyorlar. Kimi çevreler maoculuk, troçkizm, anarşizm gibi bozguncu akımlarla mücadeleyi ya küçümsemekte ya da önemsiz saymaktadır. Bu tavır, aslında gençlik hareketini olduğu kadar işçi-gençlik dayanışmasını da küçümsemek demektir. Zira bu akımlar, işçi-gençlik dayanışmasının yoluna sayısız engeller çıkartmaktadırlar.

Tarihsel planda işçi sınıfına ters düşmüş ve pratikte ise işçi sınıfı saflarına büyük ölçüde girememiş olan bu akımlar, özellikle öğrenci gençlik içine yuvalanarak bir başka yerden işçi sınıfı hareketini vurmaya çalışmaktadırlar. İşçi sınıfı adına teoriler inşa etmek; işçi sınıfına ahkâm kesmek bu akımların kronik hastalıkları olarak süregeliyor. İşçi sınıfına karşı güvensizlik yaratarak, gençliği işçi sınıfından koparmak, sonu belirsiz maceralara sürüklemek amacındadırlar. Bunlar aynı zamanda ilerici gençlik hareketinin birliğinin de yeminli düşmanlarıdırlar.

Ne var ki artık bozguncu çevreler, gençliği etkileme şansları büyük ölçüde yitiriyorlar. İlerici gençlik saflarında, işçi sınıfıyla dayanışmayı onunla birleşmeyi ön planda tutan eğilimler güç kazanıyor. Burjuvazinin ve bozguncu akımların oyunları bozuluyor.

Burada birkez daha belirtmek isterim ki, ne burjuvazi ne de ona çanak tutan ters akımlar gençliği işçi sınıfından koparamayacaklardır. İlerici gençlik, işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş yolunda hiç şaşmadan ilerleyecektir!

Türkiye gençliği, dünya gençliğinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Bugün yeryüzünde, iki ayrı dünya, birbirleriyle bağdaşmaz iki değişik yaşama biçimi var. Dünyanın bir bölümünde burjuvazinin egemenliğine, her türlü baskı ve sömürüye son verilmiştir. Sosyalizmin hüküm sürdüğü bu dünyada gençlik geleceğe güvenle bakıyor; kişiliğini özgürce geliştirebiliyor. Açlık ve yoksulluğun, sömürünün, yıkım ve savaşların süregeldiği dünyanın öteki bölümünde ise gençlik, ne geleceğe güvenle bakabiliyor; ve nede kişiliğini özgürce geliştirebilme olanaklarına sahiptir.

İşte dünya gençliği böylesi koşullar altında yaşıyor. Çağdaş devrimci süreçlerden geniş ölçüde etkileniyor. ABD emperyalizminin saldırılarına, faşizme, militarizme, ırkçılığa, sömürgeciliğe karşı verilen savaşlar dünya gençliği arasındaki dayanışma ve işbirliğinin sınırlarını genişletiyor.

Dünya gençliğinin verdiği yiğit kavga, bizim de kavgamızdır.

İspanya ve Şili gençliği; ülkelerindeki faşist diktatörlüklere karşı demokrasi ve özgürlük için savaşıyor.

Portekiz Gençliği; yaşamın her alanında gerçek bir demokratikleşmenin sağlanması için her çeşit gericiliğe, faşizm kalıntılarına karşı yiğitçe direniyor.

Angola ve Mozambik gençliği; zafere ulaştırdıkları ulusal kurtuluş savaşını derinleştirmek, sömürgecilik kalıntılarını yok etmek ve yeni bir toplum yaratmak yolunda savaşıyor.

Yiğit Vietnam ve Kamboçya gençliği; ABD emperyalizminin ve eski rejimin yıkıntıları üzerinde sosyalizmin inşası için halkı ile birlikte yüce bir savaş veriyor.

Orta Doğu da Arap gençliği; ABD emperyalizmine, siyonizme, feodal gericiliğe karşı silahlı direniş hareketinin içinde yer alıyor.

Yine Orta Doğu'da Kürt gençliği; emperyalizme, ırkçı - şoven baskılara, her çeşit gericiliğe karşı ulusunun bağımsızlığı için savaşıyor.

Dünya Gençliği anti-emperyalist dayanışma, barış ve dostluktan yanadır. 1945 yılında Dünya Demokratik Gençlik Federasyonunu kurmak için biraraya gelen, 63 ülkeden, 30 milyon genç adına 585 temsilcinin verdikleri söz, bugünde bütün dünya gençliğine yol gösteriyor. Şöyle denilmişti: **«Ant içeriz ki, 1945 yılının Ekim ayında meydana getirdiğimiz birliği, yalnız bugün, yalnız bu hafta, yalnız bu yıl değil, emelimiz olan ve savaştığımız hayatı kuruncaya kadar daima koruyacağız. Becerikli ellerimizden, keskin zekamızdan, gençlik heyecanımızdan savaş için yararlanılmasına hiçbir zaman izin vermeyeceğiz.»**

O günden buyana D.D.G.F. çeşitli dil, ırk, din ve siyasal görüşten 150 milyon genci biraraya getirdi. 1946 yılında kurulan Uluslararası Öğrenciler Birliği ise çeşitli ülkelerden 88 öğrenci örgütünü birleştirdi. O tarihlerde oluşan bu geniş birlik, daha da güçlenmiş olarak varlığını sürdürüyor. Emperyalist silah tekellerinin, Natocu çevrelerin savaş kundakçılığını, nükleer bir savaş tehlikesine karşı, kalıcı bir dünya barışı için bütün barışsever dünya halklarıyla elele veriliyor.

İşbirlikçi burjuvazi, Türkiye gençliğinin dünya gençliği ile dayanışmasını, dostluk ilişkilerini sürekli yasaklamıştır. Ama hiçbir zaman Türkiye gençliğinin, dünya gençliği ile moral dayanışmasını engelleyememiştir.

Sosyalizm kuruculuğunda yeni zaferler kazanan ve her alanda dünya gençliğine örnek olan sosyalist ülkeler gençliği ile; emperyalizme, sömürgençliğe, ırk ayrımına karşı, ulusal bağımsızlık savaşı veren 3. Dünya ülkeleri gençliği ile;

Burjuva egemenliğine, tekellerin sömürüsüne, militarizme, faşizme ve neo-faşizme karşı eylemlerini yükselten kapitalist ülkeler gençliğiyle;

Uluslararası gençlik hareketinin güçlü, saygın örgütleri olan DDGF ve U.Ö.B. ile dayanışmamızı bir kez daha ilan ederiz.

İGD Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü, konuşmasının son bölümünde gençlik için ileri sürülen istemleri belirtmiş ve konuşmasını şöyle bitirmiştir: «Bu acil istemler için vereceğimiz mücadele, örgütlü birliğimizi daha da güçlendirecektir. Bütün ilerici gençleri bu istemleri gerçekleştirme uğrunda ortak mücadeleye çağırıyoruz.

SELAMLARIM SİZİ.»

★ GENÇLİK ve SANAT ★

GENÇ SANATÇILAR

Sanatın her dalında yaptığınız çalışmaların ürünlerini bekleriz.

SANATIN SINIFSALLIĞI

Tarihsel gelişim süreci içinde, sınıflı toplumların ortaya çıkışıyla birlikte, sanat da, toplum içindeki çeşitli sınıflardan birinin sözcülüğünü yapmış, o sınıfın örgütlenmesine ve ideolojisinin yayılmasına katkıda bulunmuştur. Her türlü siyasal, dinsel ya da günlük kültürel amaçlardan özenle uzak durduğu anlarda bile sanat, yanında olduğu sınıfın çıkarları doğrultusunda bir yol izlemiştir.

Sanatın, yanında yer aldığı sınıfın sözcülüğünü yapacağı kuralı öylesine gerçek ve sarsılmazdır ki, hiç bir sanat dalı ve sanatçı bunun dışında kalamamıştır. Ve açıkça saf tutmaktan çekinen sanatçılar bile, -farkında olmasalar da- bir safta yer almışlardır. Sovyet sanat kuramcılarından A. Lunaçarski bu konuya şöyle açıklık getiriyor bir yazısında «.... Bu sanatçılar gerçek düşmanlarının nerede olduğunu açık seçik göremiyorlar, hatta aslında kimin adına yazdıklarını bile kesinlikle kavrıyamıyorlardı. Bununla birlikte, belli bir sanatsal gerçeğe hizmet ettiklerine inanıyorlar ve çevrelerini zaman zaman son derece kapsamlı sonuçlar çıkarılmasına olanak yaratan bir anlatımla belirliyorlardı.»

Günümüzde de işçi sınıfının yanında açıkça saf tutmaktan çekinen ilerici yurtsever sanatçılarda elbette işçi sınıfının davasına bir ölçüde hizmet etmektedirler. Ama bu sanatçıların hizmetleri;

Dünyaya erken geldim diye
kahretmedim hiç bir zaman.
Ben yirminci asırlıyım
ve bununla övünüyorum.
Bana yeter
yirminci asırda olduğum
safta olmak bizim tarafta
olmak
ve döğüşmek yeni bir alem
için...

diyen ünlü ozan Nazım Hikmet'in hizmetleri kadar büyük ve geçerli olmuyor.

İşte burjuvazinin sözcüleri «sanat sanat içindir», «sanat sınıflar üstüdür», «sanat geneldir» tekerlemeleriyle, bu gerçekleri kitlelerin gözünden saklayabileceklerini sanıyorlar. Ve bu tekerlemelerin, bu görüşü ortaya atan burjuvazinin kaçınılmaz ve belli bir koşulunun, belirli bir yansıması olduğu gerçeğini saklayabileceklerini sanıyorlar. Ama boşuna. Sanatın sınıfsallığı ilkesinin hayat tarafından doğrulanışı, bugün tüm ilerici, yurtsever, demokrat sanatçıları etkilemekte ve kabul görmektedir. İşin doğrusu da budur.

nazım hikmet köşesi

ASYA-AFRİKA YAZARLARINA

**Kardeşlerim
Bakmayın sarı saçlı olduğuma
Ben Asyalıyım.
Bakmayın mavi gözlü olduğuma
Ben Afrikalıyım
Ağaçlar kendi dibine gölge vermez benim orda
sizin ordakiler gibi tıpkı
Benim orda ağızdadır ekmek
ejderler yatar başında çeşmelerin
ve ölünür benim orda ellisine basılmadan
sizin ordakiler gibi tıpkı.
Bakmayın sarı saçlı olduğuma
Ben Asyalıyım.
Bakmayın mavi gözlü olduğuma
Ben Afrikalıyım
Okuyup yazma bilmez yüzde sekseni benimkilerin
Şiirler gezer ağızdan ağıza türküleşerek
Şiirler bayraklaşabilir benim orda
sizin ordaki gibi.
Kardeşlerim
Sıska öküzün yanına koşulup şiirlerimiz
toprağı sürebilmeli
Pirinç tarlalarında bataklığa girebilmeli
dizlerine kadar.
Bütün soruları sorabilmeli
Bütün ışıkları derebilmeli
Yol başlarında durabilmeli
kilometre taşları gibi şiirlerimiz
Yaklaşan düşmanı herkesten önce görebilmeli
Cengelde tamtamlara vurabilmeli
Ve yeryüzünde atomlu tek bir esir yurt, tek esir insan
Gökyüzünde atomlu tek bulut kalmayıncaya kadar
Malı mülkü aklı fikri canı neyi varsa verebilmeli
büyük hürriyete şiirlerimiz.**

DGSA KÜLTÜR ŞENLİĞİ

4 - 14 MAYIS

DGSA'lı ilerici arkadaşların öncülüğü ile kültür kolu tarafından düzenlenen geleneksel Kültür Şenliği yapıldı.

Düzenleyici arkadaşlar gazetemize bu konuda şu açıklamayı yaptılar.

Soru : Kültür şenliği yapmaktaki temel amacınız nedir?

— Kültür şenliğimiz 1968'den buyana yapılagelmektedir. Özellikle MC iktidarı sırasında sanatı amacından saptıran gerici uygulamaların gündemde olduğu şu dönemde bir kat daha önem kazanmıştır. Temel amacımız, sosyalist gerçekçi sanatın benimsenip yayılmasına yardımcı olmaktır.

Soru : Programınız neleri kapsamaktadır?

— Şu şekilde bir program uyguladık :

4 Mayıs, İstanbul konservatuarı folklor tatbikat topluluğu, halk müziği örnekleriyle geleneksel seyirlik oyunlardan bölümler sergiledi.

6 Mayıs'ta ise Timur Selçuk'la müzikli söyleşi arkadaşlar tarafından ilgiyle izlendi.

7 Mayıs Sabahattin Arel'i anma günüydü. «İlerici Türk Müziği Derneği» adına yapılan konuşmada Sabahattin Arel'in klâsik Türk müziğinden kalkarak çok sesli müziğe dönüştürme çabaları anlatıldı.

10 Mayıs, Müzik açık oturumuna katılan çeşitli sanatçılar müzikte devrimci tavrı, örnekler üzerinde tartıştılar.

11 Mayıs günü kitle iletim araçlarından olan sinemanın sorunları ve işlevi Onat Kutlar, Vedat Türkali ve Ali Özgentürk tarafından tartışıldı.

12 Mayıs, İlerici sinemanın en iyi yapımcılarından biri olan Ayzenştayn'ın Aleksander Nevski filmi ile birlikte sinema ve fotoğrafçılık kolu tarafından çekilen 1 Mayıs belgeseli ilgiyle izlendi.

13 Mayıs'ta 12 Mart'ın edebiyata yansıması konusu Murat Belge, Şükran Kurdakul, Ataol Behramoğlu tarafından tartışıldı.

14 Mayıs günü programda üç gösteri yer aldı. Tiyatro kolunun hazırladığı Balaban'ın resimlerinden oluşmuş slayt gösterisi eşliğinde Genco Erkal'ın sesinden Nazım Hikmet'in şiirleri sunuldu. Fatih ve DGSA'lı arkadaşların ortak halk dansları gösterisi sergilendi. Ardından Özgentürk'ün «yasak» filmi ile 1 Mayıs belgeseli gösterildi. Güncel bir olay olan 1 Mayıs işçi bayramı, fotoğraf yarışmasında en çok yararlanılan materyaldi.

SOSYALİST HÜMANİZMA VE ENTERNASYONALİZM

Sosyalist gerçekçi sanat yönteminin ilkelerinden olan **«sosyalist hümanizma ve enternasyonalizm»** bir bakıma birbirinden ayrılmaz bir bütün oluştururlar. Hatta, sosyalist hümanizmanın enternasyonalizm üzerinde yükseldiği bile ileri sürülebilir.

Sosyalist gerçekçi sanat yöntemi ve ilkeleri üzerindeki çalışmalarımızın bir yaklaşımdan öte iddiası yoktur. Ve derleme olarak sürdürülmektedir. Ancak çalışmamızın önemi, konuyu bir bütün olarak ele alıp genel çizgileriyle belirtmekte gösterir kendisini.

I. ENTERNASYONALİZM

Sanatta enternasyonalizmin kaynağı kuşkusuz, proletarya enternasyonalizmidir. Dünya halkları farklı zaman ve koşullarda da olsa aynı gelişim evrelerini yaşadıklarına göre, evrensel ölçüde ortak sorunları vardır... Feodalizm, kapitalizm,... gibi gelişim evreleri bölgelere göre farklılıklar gösterirler ama, özünde aynı sömürü biçimini taşırlar.

Bütün ölenler için dikeldim karşınıza
Sormaya geldim haksızlığın hesabını
Kana bulanmış o acılı yurdumda
Milyonların sesini haykırmaya geldim
Geldim suçlulara ceza istemeye
Ölüleri çiğneyip iktidar olanlara
Bütün zalim ellere, özgürlüğü zincirleyen
Geldim ceza istemeye halkımın huzurunda

Şairin cezalandırılmasını istedikleri, emperyalist maşalardır. Bunlar Şili'de, Brezilya'da, Filistin'de, Vietnam'da, Türkiye'de de vardır... Dünyanın her yanında hummalı bir kudurganlık içinde kan içen emperyalistlere karşı direniş, hem yerel, hem de evrensel özellikler getirmektedir.

Emekçi kitleleri birbirine yaklaştıran da aynı sömürü çarkının altında ezilmeleri ve gerçek kurtuluşlarının ancak tüm dünyada sınıfsız toplumun yaratılmasında olduğu gerçeğini görebilmeleridir. İşte bu amaç için, tüm dünyanın ezilen halkları ve işçileri bir birlik içinde olmak gereğini duymalıdırlar. **«Edebiyat bütün ülkelerin proletaryasını harekete geçirecek ve halklarının devrimci bilince varmalarını sağlayacak bir edebiyat olmalıdır»** diyor Gorki...

Sanatçının görevi de tüm dünyanın ezilen halklarının ve işçilerinin birlik ve dayanışma savaşımında onların yanında olmaktır. Bu savaşımın yanında oluş, sanatçının kendi ulusunun emekçilerinin dertlerini anlatmasıyla bir ölçüde gerçekleşebilir. Çünkü, emekçiler sömürü sınıflara karşı verdikleri savaşımlarda, aynı çağda veya daha önce yapılan devrim deneylerinden ve devrimlerin sonuçlarından yararlanırlar. Sosyalist sanatçı, sadece kendi halkının sorunlarını yansıtmakla kalmamalı, dolaysız olarak diğer halkların sorunlarına da değinmelidir.

Sanatçı kendi ulusu içindeki ezilenlerin yanında olduğu kadar, tüm ulusların ezilen sınıflarının da yanında olmalıdır. Bu ise sanatçının ulusal değil, enternasyonalist kültür anlayışını benimsemesiyle olur. Çünkü ulusal kültür, bir ulusta ezenler ve ezilenler olduğu sürece, yani bir toplumda uzlaşmaz sınıflar olduğu sürece hakim sınıfın kültürüdür. Bu yüzden de sınıflı toplumlarda ortak ulusal çıkarlardan söz edilemeyeceği gibi, ortak ulusal kültürden de söz edilemez. Her ulusta hakim sınıfların kültürünün yanısıra, emekçi kitlelerin bağrından doğan ilerici ve demokratik nitelikte bir kültür oluşumuna da rastlanır. Emekçilerin enternasyonalist kültürünü geliştiren de bu kültür oluşumlarının bileşimidir. Şöyle diyor Lenin: «Her milli kültürden **yalnız** halkçı ve sosyalist unsurları alıyoruz; **her** milletin burjuva kültürüne, burjuva milliyetçiliğine karşılık, **kayıtsız ve şartsız yalnız** bu unsurları alıyoruz.»

İlerici yurtsever bir sanatçı, halkının sorunlarını yansıtırken, sadece kendi halkına değil, aynı sorunları paylaşan diğer halkların sorunlarına da ışık tutar...

GENÇLİK, HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK ve DEMOKRASİ MÜCADELESİNİN İÇİNDEDİR

(Baştarafı 1. sayfada)
gittikçe palazlanmasına olanak sağlanmıştır.

İzlenen kapitalist yolla kalkınma yöntemi, ağaların, vurguncuların, kodaman burjuvazinin ekonomik, sosyal, politik konumunu güçlendirmiştir. Konumu güçlenen gerici güçlerin ağırlığı sonucu, 1940 yılından sonra dış politikada izlenen **olumlu tarafsız** tavır terkedilmiştir. Avrupadaki faşist gelişmelere paralel olarak ülke içerisinde de demokratik güçler üzerinde yıldırıcı bir baskı havası estirilmiştir. **İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra emperyalist güçlerin körüklediği «Soğuk Harp» ortamı içerisinde, Türkiye'deki gerici güçler, iç dinamiğin zorladığı sınıfsal tercihlerini de kullanarak saldırgan emperyalist güçlerle bağlanma yolunu tutmuşlar, ülkemizi NATO'lara sürüklemişlerdir.**

Emekten yana alınacak demokratik önlemlerin özlemi içerisinde olan halkımızın bu isteklerini egemen güçlerin çıkarları doğrultusunda kullanmasını iyi bilen gerici DP, 1950 seçimlerinde işbaşına gelerek, kapitalist gelişmeyi daha da hızlandırmış, ülkemizi bir zindana çevirmiştir. İzlenen aşırı enflasyonist politika sonucu, işbaşına geldiği ilk yıllarda belirli bir rahatlık sağlayan Bayar - Menderes diktası, 1960'lara doğru derinleşen ekonomik, sosyal, politik bunalımla halkın yaşamını cehenneme çevirmiş, zulüm ve terörü daha da arttırmıştır. Ancak, emekçi halk ve yurtsever gençlik, egemen güçlerin temsilcisi Bayar - Menderes diktasına karşı direnmiş, demokratik mücadelesini hızlandırmıştır. Özellikle gençliğin kıvılcım saçan cesur çıkışları, Bayar - Menderes diktasının yıkılmasında önemli bir rol oynamıştır.

27 MAYIS VE GENÇLİK

Bayar - Menderes diktasına karşı 28 Nisan'da yığınsal eylemlere başlayan ve Turan Emeksizleri şehit veren gençliğin mücadelesi durmamış, daha sonraki günlerde de devam etmiştir.

28 Nisan'dan hemen sonra 1 Mayıs'ta, NATO üyesi ülkelerin dışişleri bakanları, saldırgan emperyalist blokun çizgisini görüşmek üzere biraraya geldiler. İktidar, NATO toplantısı devam ettiği sürece sokaklarda, meydanlarda üç kişiden fazla yurttaşın biraraya gelmesini yasak etti ve bu emre uymayanlara hiç ihtarda bulunulmadan ateş edileceğini bildirdi. NATO'cu bakanların toplandıkları İstanbul Belediye binasının etrafı Amerikan tonkları ile kordon altına alındı. Ölüm tehditine rağmen binlerce genç kordonu yararak Belediye binasının etrafında, **«Hürriyet», «Kahrolsun Gençlerin Katilleri»** diye haykırarak gösteri yaptılar.

Ankara Harp Okulu öğrencileri de 21 Mayıs'ta Bayar - Menderes diktasına karşı gençliğin yürüttüğü direnişe katıldı. Üniversite öğrencilerinin başlattığı direniş tüm yurt çapına yayılmış, emekçi halkı kucaklamıştı. 27 Mayıs 1960'ta askerler işe karıştılar, bir askeri devrim hareketi ile Bayar - Menderes diktasına son verdiler.

Bayar - Menderes diktasına karşı direnen gençlik ve emekçi halk, ülkeyi içinde bulunduğu çıkmazdan kurtarıp, emekten yana, ileri demokratik bir düzenin kurulmasını, bu doğrultuda gerekli önlemlerin alınmasını bekliyorlardı. Bekliyorlardı ki, Bayar - Menderes diktası ile onların efendisi Amerikan emperyalistlerinin ayakları altına aldıkları ulusal bağımsızlık yeniden kurulacak! Dış politika, anti - emperyalist bir raya oturtulacak!..

Emekçi halk ve yurtsever gençlik, demokratik istemleri doğrultusunda gelişeceğini umduğu 27 Mayıs askeri devrim hareketini destekledi. Fakat daha 27 Mayıs sabahı radyolarda duyulan **bir cenabet ses**, NATO'dan, CENTO'dan çıkılmayacağını belirtmekle, gelişmenin emekten yana, ileri demokratik bir düzen doğrultusunda olmayacağının haberini veriyordu. Gerçekten de öyle oldu.

Askeri Milli Birlik Komitesi'nin idaresi pek kısa sürdü. İktidar, devrimden bir kaç ay sonra eski burjuva partilerinin eline geçti. Bunlardan bazıları sadece ad değiştirmekle yetindiler.

27 Mayıs'tan sonra, feodal kalıntıları önemli ölçüde bağrında taşıyan geri, çarpık, dışa bağımlı bir kapitalist yapıya sahip olan Türkiye'nin bu yapısını ileriye doğru değiştirecek hiç bir önlem alınmamıştır. Emperyalist güçlerin, işbirlikçi büyük burjuvazinin, büyük toprak beylerinin, ağaların, şeyhlerin, ağa - dedelerin ekonomik, sosyal ve politik etkileri giderilmemiş, dış politika anti-emperyalist bir çizgiye sokulmamıştır. Bu durumu, 28 Nisan 1962 yılında yapılan yığınsal bir anma mitinginde konuşan ve 28 Nisan (1960) olaylarında bir ayağını kaybeden Hüseyin Onur şöyle dile getirmiştir: **«Emeksiz, Nedim, Kalmaz, kalbim yanıyor! Cesur kardeşlerim, siz bunun için mi hayatlarınızı feda ettiniz? Bizler bugünde, o günlerde olduğu gibi bedbahtız, kederler içindeyiz. Fakat bugün de, tıpkı o günlerde olduğu gibi savaşa hazırız!»**

27 Mayıs 1960 askeri devrim hareketi, emekten yana, ileri demokratik bir düzenin yolunu açmamakla birlikte, hiç bir şeyi değiştirmemiştir denemez! **Emekçi halkın ve yurtsever gençliğin demokratik hakları uğrunda yürüttüğü sebatlı savaşımı sonucu hazırlanan 1961 Anayasası içerisinde bazı demokratik hak ve özgürlüklerin yeralması, önemli bir kazanım olarak nitelendirilmelidir.** Çünkü, 1961 Anayasası, 1960'tan sonra oluşan nisbi demokratik ortamın temeli olmuş, sosyalist ve ilerici hareketin yığınsal bir niteliğe ulaşmasını beraberinde getirmiştir.

İşte bu niteliğinden ötürüdür ki, iktidarı ele geçiren işbirlikçi burjuvazinin partileri, sürekli 1961 Anayasası'na hücum etmişler, onu kuşa çevirmek için ellerinden geleni yapmışlardır. 12 Mart faşizmi döneminde Anayasayı budayan gerici güçler, onu tamamen ortadan kaldırmak, demokratik içeriğini tamamen yoketmek için bugün de işbaşındadırlar.

1961 Anayasası'na sahip çıkmak, onun demokratik içeriğini daha da zenginleştirmek sorunu bugün tüm ulusal demokratik güçleri birleştiren ortak bir noktadır. Bütün antidemokratik yasaları iptal etmek, yasalarda varolan demokratik hak ve özgürlükleri hayata geçirmek ve yenilerini kazanmak, böylelikle toplumsal hayatı demokratikleştirmek için işçi sınıfının, emekçi halkın içinde yeraldığı demokrasi mücadelesinde gençliğin önemli bir yeri vardır ve bundan sonra da önemli bir yeri olacaktır.

Hiç bir güç gençliği işçi sınıfından, emekçi halktan koparamıyacaktır. Gençlik, işçi sınıfının başı çektiği, emekçi halkın onun etrafında halkalandığı bağımsızlık, demokrasi, barış ve özgürlük mücadelesinin içerisinde yeralacak, sonuna kadar bu yolda yürüyecektir. Çünkü bu yol, işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş yoludur.

GENÇLİK HAREKETİNİN KALICILIĞI

ulaşmasını engellemiştir. Gençlik hareketinin örgütselliği çeşitli zaman dilimlerine hapsolmuş, uzun zaman dilimlerinde ise örgütsüz bir konuma sürüklenmiştir. Örneğin; ulusal kurtuluş savaşının başarıya ulaşmasından 1950'lere kadar, gençliğin güçlü, etkin örgütlere sahip olmadığını görüyoruz.

Kimi dönemlerde ise egemen güçlerin gençlik örgütlerini kontrola aldığını, yedeğine taktığını görüyoruz. MTTB ve TMTF, bu konuna anlamlı örnekler olarak işaret edilebilir.

Gençliğin örgütsel planda kalıcı bir sonuca ulaşmaması, gençlik hareketinin sürekli olmadığı anlamına gelmez. Fakat, gençlik hareketinin toplumsal gelişmede etkin bir güç olarak yeralabilmesi için onun kalıcı örgütlenmeye gitmesi gerektiği gerçeği herkesin anlayabileceği bir şeydir.

Gençlik hareketinin örgütsel planda kalıcı olamamasının nedeni, egemen güçlerin doğrudan saldırısına açık bir konuma sahip olmasındandır. Burjuvazinin doğrudan saldırısına açık olması ise, iki önemli nedenden kaynaklanmaktadır: Birincisi, **anti - emperyalist, anti - faşist gençliğin güçlü, merkezi örgütlerinin yaratılamayışı;** İkincisi **ve en önemlisi, kendisine sağlam bir savunma çemberini oluşturamayışıdır. Bu ise, işçi sınıfı başta olmak üzere ilerici güçlerle yakın ve güçlü dialoglar kuramayışından ileri geliyor.**

Son yılların deneyleri de göstermektedir ki, bu iki önemli engeli aşamıyarak kendi etrafında güçlü bir savunma çemberi yaratamıyan gençlik hareketinin, etkin olmak anlamında yaşama şansı hiç yok denecek kadar azdır. Günümüzde de bu böyle olmaktadır.

Gençlik hareketi için temel sorun, onun sağlam bir siyasal çizgiye kavuşması kadar, kesintisizliğini ve örgütsel kalıcılığını sağlamaktır. Sorunun her iki yanı içiçedir.

Gençlik hareketi, toplumsal gelişmede önemli bir sosyal güçtür. Geleceği kazanmak, gençliğin daha çok sayıda örgütlenmesine ve mücadele alanına çekilmesine bağlıdır. Gençliğin, özellikle emekçi gençliğin geleceği belirlediğini kabul ediyorsak, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ilerici güçlerin gençliğe hayatın her alanında yardımcı olmaları gerekir. Özellikle burjuvazinin gençliğe ve onun örgütlerine açık saldırılarını yoğunlaştırdığı şu dönemde, gençliğin etrafında güçlü bir savunma kuşağı oluşturmak, kaçınılmaz bir görev olarak tüm ilerici güçlerin önünde durmaktadır.

Bu konuda, ilerici gençlik örgütlerine de önemli görevler düşüyor. İşçi sınıfı ile tüm ilerici güçlerle dayanışmayı yalnızca tarihsel bir gerçek olarak değil, aynı zamanda pratik bir zorunluluk olarak da görmelidirler. Bütün demokratik güç ve kuruluşlarla yakın bağlar kurmak, gençlik hareketini halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımıyla bağlamak, uzun erimli (uzun süreli), soluklu bir gençlik hareketini yaratmanın baş koşuludur.

Soyut, «halkımızın yanındayız», «işçi sınıfının yanındayız» demek tek başına bir şey ifade etmez. Bu gerçekleri somuta indirgemek zorundayız. Bunun yolu ise, yukarıdaki gerçeklere hayatiyet kazandırmaktan geçer.

DEMOKRATİK ÖRGÜTLERİN KAPATILMASINA SESSİZ KALMAYALIM

«Baştarafı 3. sayfada»
kalmak, faşizmin tırmanmaya çalıştığı günümüzde, gerici faşist güçlerin yeni mevziler kazanmasına olanak vermek demektir.

Bütün demokratik kuruluşlara sesleniyoruz: GBS'nin ve diğer demokratik örgütlerin anti-demokratik yöntemlerle kapatılmasına sessiz kalmayalım, sesimizi gür çıkaralım.

EMEKÇİ KADINLAR

(Baştarafı 5. sayfada)
lenerek dayanışmaya çağırıyoruz.

Aynı zamanda, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ilerici ve demokratik güçleri, gençliğin bu mücadelesinde onlara sahip çıkmaya ve desteklemeye çağırıyoruz.

Arkadaşlar, biz emekçi kadınlar, emekçi anaları, emekçi eşleri ne sıkıyönetim, ne evlât acısı istiyoruz.

Biz, eşit işe eşit ücret istiyoruz.

Biz genel ve mesleki eğitim istiyoruz.

Biz, her işyerinde kreş istiyoruz.

İşsizliğe ve pahalılığa son verilmesini istiyoruz.

Evlatlarımıza can güvenliği istiyoruz. Öldürülen çocuklarımızın katillerinin bulunmasını, bunlardan hesap sorulmasını istiyoruz. Faşist baskılara son verilmesini, faşist mihrak ve yuvaların dağıtılmasını istiyoruz.

Yoksul köylümüz topraksızlıktan kıvranırken, topraklarımızı emperyalistlere kiralayan ikili anlaşmaların yırtılmasını istiyoruz. Komşularımızla saldırmazlık anlaşmaları imzalansın istiyoruz.

Tüm yabancı üslerin kapatılmasını istiyoruz.

Silâhlanma yarışına son verilmesini istiyoruz. Silahlanmaya ayrılan paraların fabrika, okul, hastahane, kreş yapımında kullanılmasını istiyoruz.

Yaşasın tüm ilerici, demokratik ve anti - faşist güçlerin eylem birliği.

Yaşasın bağımsızlık, barış ve toplumsal ilerleme yolundaki güçbirliğimiz.

Yaşasın savaşsız ve sömürüsüz bir dünya için mücadelemiz.

FEDERAL ALMANYA İŞÇİ GENÇLİĞİNİN YIĞINSAL ÖRGÜTÜ

SOSYALİST ALMAN İŞÇİ GENÇLİĞİ

S D A J

Alman işçi gençliğinin yığınsal örgütü SDAJ (Sosyalist Alman İşçi Gençlik) 13-14 Mayıs 1974 tarihleri arasında 4. Kongresini yapmıştır. SDAJ emekçi ve öğrenci gençliğin gönüllü bir örgütüdür. SDAJ genç kuşağın; sosyal, kültürel ve politik haklarını savunur. Dünya görüşünde, Marks, Engels ve Lenin'in sosyalist düşünceleri yatar. Sosyalist görüşlerin gençliğin arasında yayılması için her türlü çalışmayı yürütür. Toplum ve ekonomide, demokratik hak ve istemlerin bütünüyle gerçekleştirilmesi ve genişletilmesini savunur. Kararlı bir şekilde bütün anti - demokratik, militarist, milliyetçi ve neonazist eğilim ve entrikalara karşı çıkar. İşçi gençliğinin yığınsal örgütü SDAJ genç insanların hümanizmi, demokrasi ve uluslararası sınıf dayanışması eğitimini savunur. Üyelerin önemli bir görevi de; ekonomik, sosyal ve mesleki çıkarlarına sahip çıkan sendikaların çalışmalarına aktif bir şekilde katılmaktır..

4. Kongrenin faaliyet raporunu açıklayan Wolfgang Gehrcke Alman işçi gençlik hareketinin 70 yıllık mücadelesindeki öğretileri şöyle açıklamıştır: Gençlik hareketini yalnız bizler halıhazırda tartışmıyoruz, diğer ülkelerdeki gençlik örgütleri de bu savaştan ve gururlu mücadeledeki öğretilerini tartışıyorlar. **70 yıl içinde işçi gençlik hareketi dünyanın yüzünü değiştirdi.** 1917'de Leninci Partinin önderliğindeki Rusya işçi sınıfı için bir sinyal verdi (yol gösterdi). Zaferle dolu Oktobr Devrimi, kapitalist dünya hakimiyet krizinin bir başlangıcı oldu. Genç Sovyetler Birliği Almanya'daki ilerici gençliği de etkiledi. Zorlu sınıf mücadelesi içinde sosyalist toplum düzeni inşa edildi. Burada Avrupa halklarını ve dün yayı Hitler faşizminin boyunduruğundan kurtaran bir güç büyüdü. Bir dizi başka ülkeler anti - faşist ve sosyalist inşanın yolunda adım attılar. Devamlı olarak bir çok ülkeler emperyalizmden kurtuluyor ve ulusal bağımsızlık için mücadele veriyor. Kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı da daha çok güçleniyor. Bizim ülkemizde de işçi gençliğin mücadelesi bu kararlı mücadele içinde gerçekleşiyor.

İşçi gençlik yüzyılımızın kuvvetli gücü yanında, sosyalist ülkeler yanında mücadele ederse başarılıdır. Sosyalizmde kriz yoktur. Sosyalizmle barış ve güvenlik gelir. İnsanlar kendi kişiliklerini istedikleri gibi gösterirler. Sosyalizmde anayasa hakları gerçektir. Bizler, sosyalist ülkelerdeki gençlikle, sosyalizm ve komünizmin genç kurucularıyla sıkı bağlandığımız için gururluyuz.

İşçi gençlik, işçilerin en geniş ve en büyük sınıf örgütü olan sendikalarla birlikte olursa başarılıdır. Sendikaların birliği için, büyük sermayenin bütün saldırılarına karşı savunma yapmak zorunluğundadır. **Sosyalist Alman işçi gençliği sendikalarda aktif bir şekilde görev almalıdır.**

İşçi gençlik örgütlü ve birlikte hareket ederse başarılıdır. Ve şunu söyliyerek bitiriyoruz cümlelerimizi: gençlik barışın güvenliği demokratik haklar ve toplumsal ilerleme için, savaşa, faşizme ve militarizme karşı birleşmek zorunluğundadır. Genç sosyal demokratlar, Hristiyanlar, Liberaller, sosyalist ve komünistler bütün güçleriyle gençlik düşmanlarına karşı, emperyalizme karşı, milyonlarca genç insanın hayatını ve mutlu geleceğini mahrum etmemeyi bir saniye bile unutmamalıdır.

YAŞASIN SOSYALİST ALMAN İŞÇİ - GENÇLİĞİMİZ! GENÇLİK HAKLARI KARARLI DAVAMIZLA KAZANILACAKTIR!

Hannover şehrinde yapılan kongrede çeşitli ülkelerden konuşmacılar, barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme mücadelesinde dayanışmalarını dile getirdiler.

Kongrede, Sovyetler Birliği delegesi Leninci Komsomolun Merkez Komitesi Sekreteri Vladimir Grigoryew; SDAJ'ın önemli uluslararası sorunlarda takındığı tutumun proleter enternasyonalizminin temel ilkelerinden kaynaklandığını belirtmiş, barış, demokrasi, sosyalizm yolunda gençliğin hakları, gençliğin dayanışması için emperyalizme karşı ve Avrupadaki barış ve güvenlik için verilen mücadeleyi taktirle karşılamıştır.,

Kongreye 578 delege ve misafir delege katılmıştır. Bu delegeler 137 genç işçi, 139 memur (ücretli), 108 çırak, 87 öğrenci ve 107 yüksek veya mesleki - yüksek okul öğrencilerinden meydana gelmiştir. Delegelerin % 76.3'ü DGB (Alman Sendikalar Birliği) ne üyedirler. Buradaki delegelerin % 89.9'u sosyalist gençlik gazetemiz olan Elan'a abonedir. Üyelerin önemli bir görevi de gazeteye daha fazla kimseyi abone yapabilmektir. Komünist günlük gazete olan (Alman Komünist Partisinin günlük yayın organı olan) UZ (bizim zaman) gazetesi de mücadelemizde bize birçok güvenilir haberler ve dökümanlar vermektedir. Buradaki delegelerin % 83'ü bu gazeteye abonedir. Bütün yoldaşları abone sayısını arttırmak ve genişletmek için yardıma çağırıyoruz.

SDAJ'ın 4. Kongresinde gençliğin istemleri şöyle saptanmıştır. 1) Demokratik ve ilerici öğretim ve meslek eğitimi demokrasi barış ve diğer ülke halklarıyla iyi ilişkiler kurmanın anlamını kavrayabilmek için, insanların çok yönlü eğitilmesine yardım eder. Egemen sınıfın, emekçi çocuklarının okuma olanaklarını kısıtlayan, eğitim ayrıcalıklarına son verilmesi. Her genç insan eğilim ve yeteneklerine uyan kendi geleceğini güvence altına alan meslek edinme hakkına ve imkanına sahip olmalıdır. Daha iyi bir eğitim, daha fazla öğrenim - yeri ve işçi gençliğin mücadelesini sınırlayan çağ dışı eğitim sistemi kanunlarına karşı mücadele vermeliyiz. 2) İş, sosyal güvenlik ve eşitlik hakkı: yaş ve cinsiyet gözetilmeksizin eşit işe eşit ücret ödenmeli, genç kadınlara ve kızlara yapılan farklı muamelelere son verilmeli, iş yerlerinde bunlara aynı ücret ödenmeli ve aynı imkanlara sahip olmalıdırlar. Genç yabancı işçi arkadaşlarımızı korumalı, ücretlerdeki eşitsizliğe, işsizliğe ve patronların keyfi davranışlarına karşı mücadele etmeliyiz. 3) Gençliğin spor, dinlenme ve sağlık hakkı: gençlik kendi yeteneklerini geliştirebilmek için iş saatlerinin kısaltılmasını istiyor. İş saatlerinde verilen paydoslara ücretlerin tam olarak ödenmesi, iş yerlerine geliş - gidiş yol masraflarının karşılanması, yıllık iznin uzatılması. Büyük tekellerin sebep olduğu sağlığa zarar veren hava kirlenmesine karşı, bunları önleyici tedbirler alınması. Gençlik dinlenme merkezleri, gençlik yurtları, geniş spor merkezlerinin kurulması için mücadele verilmelidir. 4) Gençliğin demokrasi ve karar hakkı: Gençlik, politik, ekonomik ve sosyal geleceği için diğerleriyle beraber karar hakkını kullanmak, büyük sermayenin gücünü geriletmek için işçi - gençlik tüm demokratik güçlerle, hakların korunması ve geliştirilmesine sahip çıkmalıdır. 5) Gençlerin barış içinde çalışma ve yaşama hakkı. Genç nesil, temel haklarının gerçekleşmesini devamlı ve kalıcı bir barışta bulacaktır. Gençlik geleceğini teminat altına almak istiyorsa bütün gücüyle militarizme, gericiliğe ve halk düşmanlarına karşı çıkmalıdır.

Bütün bu istekler ve haklarımızı gerçekleştirebilmemiz için, bir araya gelip aktif bir şekilde mücadele vermeliyiz. Gençliğin demokratik hakları için vermiş olduğu bu mücadele, Almanya'daki demokratik dönüşümler için verilen mücadelenin bir parçasıdır. Genç ve yaşlı demokratların ortak düşmanı: genç ve yaşlı gericilerdir. Biz Almanya'daki bütün genç insanlara, genç sendikacılara, genç sosyalist ve liberallere, genç Hıristiyanlara hitab ediyoruz. **«Bu mücadele içinde herkesin bir görevi bir yeri vardır. Hiç kimse yan tarafta durup kalmaya izinli değildir. Ayrılanları bir yana itiyoruz. Birarada daha kuvvetli ve güçlü olacağız.»**

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ★ Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ★ Sahibi : Serter Ersin ★ Sorumlu yönetmen : Bahattin Seven ★ Yönetim yeri : Divanyolu, Klodfarer cad. Örer İşhanı, No : 33 - 35/11, Cağaloğlu - İSTANBUL ★ Yazışma adresi: P.K. 914, Sirkeci - İSTANBUL ★ Abone : 6 aylık 25 TL, 12 aylık 50 TL ★ Anadolu Dağıtımı: / Ege Dağıtımı: DATİC / Ankara Dağıtımı: Ankar a Dağıtım ★ Dizgi tertip: Başaran, Baskı: Ufuk Matbaası ★ Son baskı : 22 Mayıs